

CEL
DE-AL VII-lea
FESTIVAL
LA VIENA

Tineretul lumii

PN
a
H. S. Deva

Pentru Pace
și
Prietenie

6153SL

SÎNTEȚI

*unul dintre cei ce și-au trimis cele
mai bune fotografii la*

CONCURSUL NOSTRU DE FOTOGRAFII?

Dacă nu sînteți, mai aveți încă posibilitatea de a folosi prilejul acesta favorabil pentru a demonstra în paginile noastre marea voastră iscusință.

Pe ce teme? Iată-le:

1. Viața tineretului la muncă, la studiu și în timpul liber.
2. Reportaj despre activitatea organizațiilor de tineret în interesul tinerilor, pentru prietenia dintre popoare și pentru pace.
3. Reportaj fotografic pe o temă liber aleasă din viața tineretului.
4. Sportul și turismul la tineri.

-
1. *Vechiul templu — de Tran-Van-An (Vietnam)*
 2. *Pe malul lacului — de J.B. Raisanen (Finlanda)*

PREMII

PREMIUL I: Pentru cea mai bună fotografie sau cel mai bun reportaj, indiferent de temă, un minunat aparat fotografic și publicarea fotografiei pe coperta revistei.

Celelalte premii vor fi decernate separat pe teme

PREMIUL I: pentru cea mai bună fotografie sau cel mai bun reportaj la fiecare temă — un aparat fotografic sau un electrofon și publicarea fotografiei pe coperta revistei.

PREMIUL II: la fiecare temă — o culegere de discursuri din diferite țări sau un obiect de artă națională și un abonament gratuit pe un an la „Tineretul lumii”.

PREMIUL III: la fiecare temă — un stilou marca „Parker” și un abonament gratuit pe un an la „Tineretul lumii”.

ÎN PLUS: Pentru toate temele, 5 din cele mai bune fotografii vor fi răsplătite cu câte un premiu de încurajare (mențiune) — un abonament gratuit pe un an la „Tineretul lumii”.

Toți câștigătorii vor mai primi și o diplomă de la revista noastră „Tineretul lumii”.

Toate fotografiile ce vor primi premii și mențiuni vor fi publicate cu numele autorilor. Pînă la sfîrșitul concursului, vom publica pe coperta a doua cele mai bune fotografii.

1 octombrie 1959 va fi ultimul termen de trimitere.

Pentru informații mai amănunțite vedeți numerele 10 și 11 din 1958.

Note din Colombo

de WERNER LAMBERZ

A

fost una din întâlnirile cele mai interesante și mai importante la care mi-a fost dat să asist vreodată" — mi-a spus delegatul unei mari organizații indonezience de tineret, stringindu-mi mina pentru a-și lua rămas bun. Și nu era singurul care gîndea astfel. Toți cei ce au luat parte la sesiunea Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat ar putea aduce aceeași mărturie.

Între 7 și 11 decembrie 1958, delegații și observatorii veniți din 40 de țări diferite s-au întâlnit la Colombo, capitala unui stat tînăr ce și-a cucerit abia de curînd independența, pentru a face schimb de experiențe, de păreri și proiecte privitoare la continuarea muncii F.M.T.D., la înțelegerea și colaborarea dintre tinerii lumii.

Subiectele programate pentru discuție priveau dezvoltarea relațiilor amicale dintre organizațiile de tineret din țările Asiei, Africii și celorlalte continente, activitatea F.M.T.D. în spiritul principiilor de la Bandung, participarea sa la lucrările de pregătire a celui de-al VII-lea Festival al Tineretului și Studenților, ce va avea loc la Viena în 1959, și activitatea desfășurată de F.M.T.D. în slujba tineretului lumii, pentru colaborarea internațională și pentru pace.

Toți participanții, fie delegați sau observatori, reprezentanții Tineretului Radical Chilean sau ai Consiliului Tineretului African, ai Federației Democratice a Tineretului Chinez sau ai Consiliului Suprem pentru Tineret și Sport din Republica Arabă Unită, ai Tineretului Socialist Italian sau ai Consiliului Organizațiilor Tineretului Japonez, și-au exprimat

liber părerile despre problemele în discuție.

A fost o întâlnire plină de sinceritate, o demonstrație de prietenie, de unitate perfectă de vederi, într-un spirit hotărît, de nezdruccinat, un răspuns limpede dat problemelor mișcării de tineret din zilele noastre și o contribuție la înțelegerea reciprocă și la colaborarea tineretului lumii.

★

„Generația noastră va vedea sfîrșitul regimului colonial, fiindcă nimeni nu mai este acum în stare să îndiguiască mișcarea popoarelor pentru independență: solidaritatea noastră este moartea colonialiștilor!” Cuvintele acestea pronunțate de un orator african au exprimat foarte bine spiritul deliberărilor de la Colombo.

Participanții africani la sesiune au știut să găsească argumente convingătoare cînd au vorbit delegaților despre dezvoltarea mișcării anticolonialiste din țările lor; de aceeași atenție s-au bucurat și delegatul Irakului, cînd a vorbit despre voința nezdruccinată a tineretului irakian de a-și apăra revoluția, reprezentantul tineretului din Republica Federală Germană, cînd a denunțat politica colonială a monopolistilor din țara sa, și delegații din Marea Britanie, Uniunea Sovietică, Franța, România, Belgia și celelalte țări, cînd au citat minunatele exemple de solidaritate internațională dovedite de tineretul lor.

Comitetul Executiv al F.M.T.D. a reafirmat, prin raportul președintelui său Bruno Bernini și prin diferitele rezoluții adoptate în cursul dezbaterilor, solidaritatea totală a F.M.T.D. cu popoarele ce luptă pentru independența lor și a accen-

tuat dorința ei fermă de a da ajutor tineretului din țările asiatice și africane eliberate de sub jugul colonial, pentru construirea unei vieți mai bune. Tot în spiritul acesta, Comitetul Executiv s-a declarat gata să sprijine prima Conferință a tineretului din Asia și Africa, ce va avea loc la Cairo în 1959, să susțină pregătirea pe plan vast a serbărilor naționale și regionale organizate pentru ziua de 24 aprilie 1959, Ziua mondială a tineretului împotriva colonialismului, pentru coexistența pașnică, să extindă dezvoltarea Fondului Internațional de Solidaritate al F.M.T.D., să contribuie la crearea unui Consiliu internațional al solidarității cu tineretul algerian, precum și la promovarea altor numeroase inițiative.

Este astăzi o realitate — și sesiunea Comitetului Executiv al F.M.T.D. a demonstrat-o în numele milioaneilor de tineri — că regimul colonial sub toate formele sale, fie ele noi sau vechi, este zdruccinat din temelii.

Vorbitorii ce au participat la discuții și-au arătat mai toți, cu foarte puține excepții, preocuparea și pentru o altă problemă, aceea a celui de-al VII-lea Festival al tineretului ce va avea loc la Viena în 1959. După comunicările făcute de vorbitorul indian, d-l Panigrahi, membru în parlament, o delegație reprezentativă va pleca la Viena pentru a participa la festival. Diferitele organizații franceze de tineret — a anunțat Jacques Denis — au creat un Comitet național de pregătire și de consultare în legătură cu problemele

Aspect de la deschiderea sesiunii Comitetului Executiv al F.M.T.D., care s-a ținut la Colombo între 7 și 11 decembrie 1958 (sus)

COPERTA NOASTRĂ:
Detaliu al monumentului ridicat pe mormîntul lui Șah — i-Zindeh la Samarkand (Uzbekistan) în secolul al XIV-lea (vedeți paginile 12-13).

Tineretul lumii

S u m a r

Pag.

- 1 Note din Colombo
- 2 Cel mai important ideal din ziua de astăzi este pacea
- 3 Conferința de presă a Comitetului Internațional de pregătire a celui de-al VII-lea Festival
- 4 18 studenți spanioli întemnițați pentru că au participat la cel

- de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului au fost eliberați!
- 5 Tineretul din Cipru luptă pentru dreptul la autodeterminare
- 6 Călătorie prin Albania
- 7 Experiența colaborării
- 8 Bombardamentele nu ne pot intimidă
- 9 În Togo, drepturile omului nu sînt respectate
- 9 O publicație importantă

- 10 Berlin, centrul atenției mondiale
- 12 Ne scriu cititorii
- 14 O artă ce înfruntă secolele
- 16 Miracolul din rîul Adams
- 18 Muntele și fraternitatea oamenilor
- 19 Sportul la cel de-al VII-lea Festival
- 20 Copiii republicii noastre
- 22 Ce-ți lipsește pentru a fi fericită?

- 23 Însemnări despre tineretul american
- 24 Documentele Comitetului Executiv al F. M. T. D.
- 26 Constituirea Comitetului național de pregătire pentru cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.
- 28 Cine orea să corespondeze cu noi? — Colțul rebușistului

festivalului, iar în Statele Unite — după spusele delegatului american — a luat ființă un Comitet al festivalului (încă din octombrie 1958) însărcinat cu pregătirile de călătorie pentru cei 400 de tineri americani ce și-au exprimat dorința de a pleca la Viena.

Pretutindeni în lume se face simțit un interes necunoscut pînă acum pentru acest mare eveniment, și numeroase discuții despre cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului au loc printre tineri, fie în organizațiile lor, fie în parlamente sau în sinul guvernelor. În multe țări, printre care se numără Marea Britanie, Franța, Statele Unite, Argentina, Japonia, Camerunul și Togo, pregătirile în vederea festivalului au luat o mare amploare.

Printre cele 800 de organizații ce contribuie la pregătirea celui de-al VII-lea Festival, figurează principalele organizații ale tineretului asiatic, african și sud-american.

Față de mișcarea aceasta mondială atât de vastă ce grupează tinerii și organizațiile de toate concepțiile ideologice, de rase și naționalități diferite, nu este firesc să pui întrebarea la ce și cui i-ar folosi să se țină la o parte de o asemenea mișcare, izolindu-se în consecință? Este mult mai bine să recunoști în mod cinstit: partizanii și apărătorii sinceri ai înțelegerii și colaborării se află astăzi în sinul mișcării pentru participarea la festival. Aceasta explică de altfel de ce, între 7 și 11 decembrie, ei au preferat să se întâlnească la Colombo decât să participe în luna noiembrie în Berlinul de vest la sesiunea „Miciei Europe” organizată de câteva comitete ale W.A.Y. care, încurcându-se în contradicții, au încercat să convingă tineretul european să nu participe la marea manifestare internațională pentru înțelegerea popoarelor și pentru pace pe care a constituit-o întâlnirea de la Colombo.

„Idealul meu — care reprezintă și dorința supremă a omenirii de astăzi — este pacea!” Cuvintele acestea din discursul primului ministru S.W. Bandaranaike, rostite cu prilejul deschiderii sesiunii Comitetului Executiv, au fost primite cu aplauze frenetice. Semnele acestea de aprobare sinceră au exprimat totodată recunoștința participanților pentru marea față primire, plină de cordialitate, pe care le-au făcut-o guvernul, tineretul și poporul.

Opinia publică a Ceylonului a urmărit cu mare atenție sesiunea Comitetului Executiv. Ziarele, radioul și cinematografia țării au închinat acestui eveniment articole, radioreportaje și jurnale de actualități.

La 10 decembrie, primul ministru a dat o recepție în cinstea Comitetului Executiv, la care au fost invitați membrii corpului diplomatic, membri ai guvernului și reprezentanții partidelor politice ale țării.

Participanții la sesiunea Comitetului Executiv vor păstra în veci impresiile puternice din timpul vizitei lor la Kandy, centru multiseclar al civilizației Ceylonului, amintirea recepțiilor date în cinstea lor de primarul orașului și de rectorul universității, imaginea vechiului templu budist ce inspiră respect, marea capodoperă a arhitecturii ceyloneze, și sentimentele miilor de locuitori din Kandy ce ieșiseră pe stradă pentru a-i saluta. Gazdele noastre — oameni pașnici, prietenoși și înzestrați — ne-au procurat câteva ore foarte interesante, a căror amintire va rămâne mereu întipărită în memoria noastră.

Sesiunea Comitetului Executiv al F.M.T.D. de la Colombo a fost o conferință a conducătorilor organizațiilor de tineret, reprezentând milioane de tineri, cunoscând temeinic problemele țărilor lor, strins legați de tineret, purtători de cuvânt ai voinței și idealurilor sale. Ea a fost de asemenea expresia autorității, forței și eficacității F.M.T.D., simbolul muncii sale neobosite și rodnice în interesul tineretului lumii.

D-l prim-ministru Bandaranaike la sesiunea Comitetului Executiv al F.M.T.D. De la stînga la dreapta: Ch. Echara, secretarul general al F.M.T.D., B. Bernini, președintele F.M.T.D., d-l prim-ministru Bandaranaike și Tenakoon, vicepreședintele al F.M.T.D. (Ceylon)

D-L PRIM-MINISTRU AL CEYLONULUI S.W.R.D. BANDARANAİKE: CEL MAI IMPORTANT IDEAL DIN ZIUA DE ASTĂZI ESTE PACEA

mi face cea mai mare plăcere să vă urez bun sosît la adunarea Comitetului vostru Executiv, la care au venit delegați reprezentînd atîtea țări din lumea întreagă. Ca urmare a politicii noastre pusă în slujba intereselor păcii și al cărei principiu este prietenia cu toate țările lumii, în timp ce noi ne vedem de viața noastră, am deschis porțile noastre pentru a consolida și mai mult prietenia cu diferite organe internaționale...

Cînd la vreo dată ulterioară se va scrie istoria acestei ere deosebite din civilizația omenească, se va recunoaște în mod universal că este poate epoca cea mai însemnată și mai semnificativă. Fie pe tărîm politic, fie pe tărîm economic sau științific, pretutindeni în lume au loc schimbări mari, schimbări ce pot avea ca rezultat o eră nebănuită de prosperitate și fericire pentru omenire sau, pe de altă parte, o eră ce va duce la nenorociri și suferințe mari, ba chiar la distrugerea omenirii. De aceea, ca în nici o altă perioadă a istoriei omenestii, pe umerii noștri ai tuturor apăsă într-o măsură mai mare sau mai mică o gravă răspundere. Noi toți, bărbați și femei, oameni de toate rasele, de diferite opinii, răspundem într-o măsură mai mare sau mai mică de soarta omenirii...

Marea problemă a erei prezente constă în armonizarea diferitelor curente și, totodată, pe deasupra tuturor diferențelor, este necesară unitatea. Iată adevărata problemă ce stă în fața noastră, a tuturor...

Văd că sînteți pe deplin de acord cu rezoluțiile adoptate cu trei ani în urmă la Conferința de la Bandung. Rezoluțiile de la Bandung, domnilor, sînt aplicarea felului de viață expus în Pancha Shila, și anume modul de a putea trăi împreună în pace și prietenie fără a ține seamă de diferențe. După cum știți, au mai existat și în trecut mesaje de bună-credință față de omenire provenite din Asia. Este pentru noi, locuitorii Asiei, o mare bucurie să simțim că avem din nou de adresat lumii un mesaj de bună-credință la nivel politic, mesajul Conferinței de la Bandung și Rezoluțiile de la Bandung...

Idealul cel mai important — necesitatea cea mai mare pentru omenire astăzi — este realizarea păcii...

Nu putem să ne înăsprim inimile, nu putem face ca struțul care își ascunde capul în nisip, trebuie să înțelegem realitatea. Faptul că sîntem cu toții ființe omenestii explică diferențele de vederi dintre noi. Și astfel, respectîndu-ne unii pe ceilalți, înțelegîndu-ne fără să încercăm să intervenim sau să ne amestecăm unii în felul de viață al celorlalți, trebuie să păstrăm prietenia. Aceasta este în esență principiul de bază al Rezoluției de la Bandung. Nu putem să ne permitem să lăsăm ca diferențele dintre noi să ne conducă viața. Atunci cînd vom simți că nu mai putem trăi împreună, va fi o zi tristă pentru omenire. Putem să avem puncte de neînțelegere între noi. Aceasta este de importanță minoră. Totul este să trăim împreună...

În efortul general spre pace, tineretul lumii poate și trebuie să joace un rol foarte important...

Federația voastră are multe obiective excelente. Federația Mondială a Tineretului Democrat cuprinde organizații de tineret din țări diferite, cu tendințe și credințe religioase diferite etc. Obiectivele voastre sînt, după cum le prezentați, obiective foarte nobile. Vă duceți activitatea de un număr bun de ani. Faceți să crească înțelegerea reciprocă și prietenia ce izvorăște din înțelegere între mulți tineri din nenumărate țări ale lumii — sarcină foarte înălțătoare. Vă dorim toate cele bune și sperăm că veți juca un rol — poate un rol important — la realizarea înțelegerii și prieteniei dintre popoarele lumii, care este obiectivul nostru, al tuturor...

CONFERINȚA DE PRESA A COMITETULUI INTERNAȚIONAL DE PREGĂTIRE A CELUI DE-AL VII-LEA FESTIVAL

Personalități ale vieții artistice
răspund întrebărilor puse de presă

La sfârșitul lunii noiembrie 1958 a avut loc la Viena conferința de presă a Comisiei permanente a Comitetului internațional de pregătire a celui de-al VII-lea Festival, la care au participat — pe lângă câțiva membri ai Comisiei per-

manente — personalități artistice cunoscute din diferite țări. Publicăm câteva extrase ale răspunsurilor date ziariștilor la această conferință.

JEAN EFFEL, Franța

PROPUNERI PENTRU PROGRAM

Mai mulți dintre prietenii mei, ca, de pildă, Gérard Philippe, care au mai participat la festivalurile precedente, mi-au povestit că au petrecut acolo cele mai frumoase zile din viață. Sunt fericit să pot contribui și eu cu ceva.

Voi contribui la pavoazarea orașului. Deoarece sunt specialist în Adam și Eva (desenele lui Jean Effel despre „Crearea lumii“ sînt cunoscute în multe țări — Nota redacției), voi face desene cu Adam și Eva — poate vor putea fi folosite.

Aici la Viena m-am întâlnit cu doi desenatori austriaci care m-au invitat să aranjez pentru festival o mică expoziție a desinelor mele.

Printre ideile pe care le-am sugerat prietenilor mei este și aceea a întâlnirii scuterelor. Viena ar putea fi luată ca punct de întâlnire, și scuterile din toate țările ar putea să vină aici din Varșovia, Roma, Paris, Copenhaga etc.

Am propus apoi să se organizeze un concurs de desene ale copiilor. Concursul ar putea fi organizat cu ajutorul profesorilor din diferite țări, poate propunându-se teme generale pentru desene, iar apoi publicându-se un album cu aceste desene.

In sfârșit ne gândim la un film.

Nu despre festivalul însuși, ci un film turnat în timpul festivalului. Tema ar putea fi, de pildă, frăția dintre tineri. Subiectul ar trebui bineînțeles să cuprindă o intrigă de dragoste, ca, de pildă, un tînăr american se îndrăgostește de o fată frumoasă din Uniunea Sovietică...

Profesorul WOSIEN, Republica Federală Germană

LIMBA INTERNAȚIONALĂ A DANSULUI

Sînt coregraf și am învățat limbile multor popoare: limbile mute ale dansului. Coregraful trebuie să smulgă de la oameni mărturisiri sincere. Din acest motiv am multe legături cinstite cu oamenii din toate țările pe care i-am întâlnit, mai ales cu popoarele din răsărit. În munca mea am reușit să regizez unele scene cu tineri chiar și în timpul războiului rece. Sunt fericit că am avut eu însumi posibilitatea de a vedea Festivalul de la Varșovia. Și doi din copiii mei au făcut cunoștință cu festivalul, de care au fost entuziasmați. Eu, ca tată, am socotit că e de datoria mea să sprijin festivalul.

V. VDOVIN, U.R.S.S.

GALINA ULANOVA VA VENI LA VIENA

Pot spune de-acum cu certitudine că Galina Ulanova va participa la festival și că va face parte din juriu.

Cit despre participarea baletului de la „Balșoi teatr“, credem că va concura și el. La festivitatea de deschidere va participa și un balet sovietic. Sperăm că vor participa nu

numai baletetele din Moscova și Leningrad, ci și cele din alte orașe. Sperăm că vom putea lua parte la marele eveniment al deschiderii festivalului, alături de baletetele austriace, cehoslovace etc.

ARJUN DEV JAGOTA, secretar general al comitetului național al Societății pentru relațiile culturale Delhi, India

CEA MAI MARE REVISTĂ DIN LUME

În ajunul celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului, ce va avea loc la Viena în 1959, urez mult succes Comitetului de pregătire a festivalului.

Trebuie să ne înțelegem unii pe alții la festival, pentru a ne familiariza cu dezvoltarea diferitelor țări și a populației lor, pentru a le cunoaște cultura, activitățile sociale, educative etc. Cu prilejul acesta, cînd se vor întâlni delegații din toate colțurile lumii, vom putea declara sus și tare că sîntem cu toții pentru pace.

Trebuie să gonim frica din mintea noastră și din aceea a oamenilor, fiindcă prin frică se lansează războiul.

Prin arta noastră va trebui să încercăm să întărim ideile de pace în conștiința popoarelor, care, din pricina lipsei de înțelegere în relațiile internaționale, ar fi condamnate să suporte psihoza războiului.

Vedem că anumite țări favorizează fabricarea armelor nucleare pentru distrugerea completă a omenirii. Aceasta este împotriva naturii, împotriva civilizației și a dreptății.

Dacă trăim în pace, putem să ne închinăm întreaga energie dezvoltării țării. Trebuie să demonstrăm acest lucru în timpul festivalului.

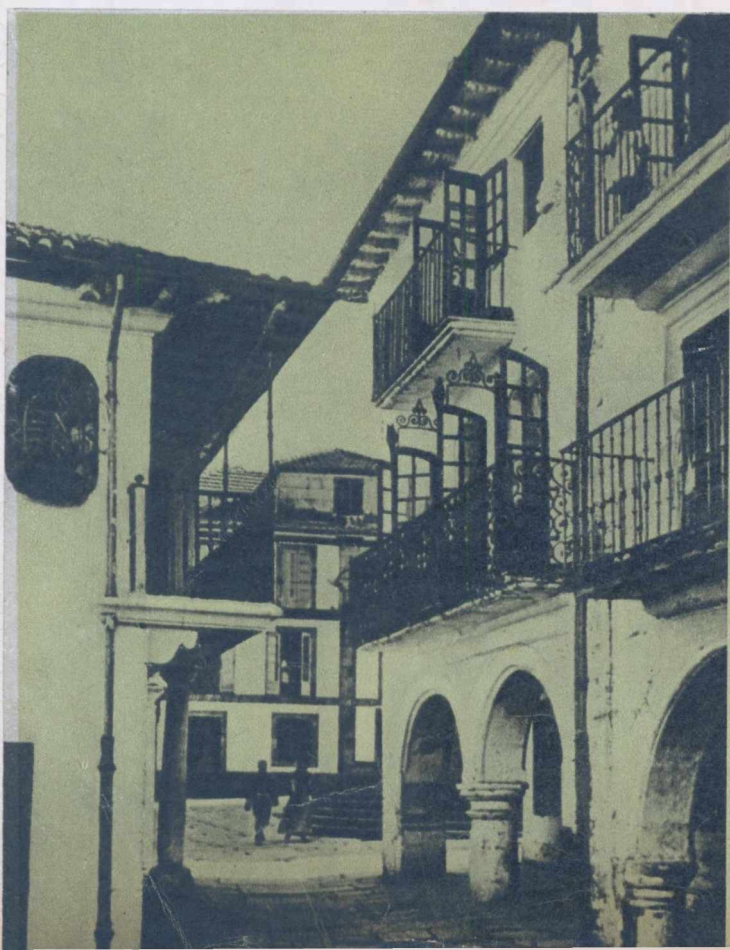
Cred că dacă vom sărbători festivalul nostru în propriul lui sens, primejdia războiului și tensiunea vor scădea, iar groaza de război va fi înlăturată pe veci. Festivalul va constitui un mare ajutor pentru scăderea tensiunii în relațiile dintre țări, iar posibilitatea coexistenței va deveni astfel mai mare.

In timpul conferinței de presă:
d-l Jean Effel (în picioare) răspunde ziariștilor

18 STUDENȚI SPANIOLI ÎNTEMNIȚAȚI PENTRU CĂ AU PARTICIPAT LA CEL DE-AL VI-LEA FESTIVAL MONDIAL AL TINERETU- LUI AU FOST ELIBERAȚI!

A

ctiunea poporului nostru, sprijinită de solidaritatea internațională, a putut deschide porțile închisorii de la Carabanchel, redind libertatea studenților din grupul celor „44”. deținuți încă din decembrie 1957 și ianuarie 1958 pentru participarea lor la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului de la Moscova.

Punerea în libertate a acestor 18 studenți constituie o victorie a poporului spaniol, fiind rodul unei mobilizări foarte largi. Evantaiul forțelor politice și sociale ce au participat la campania pentru eliberarea lor a fost larg și variat, de la șoferul de taxi din Madrid care a refuzat să primească bani de la mamele ce se duceau să-și vadă fiii la Carabanchel și pînă la grupul celor 50 de personalități bisericești* ce s-au adresat ministrului armatei la 5 mai cerîndu-i: „un răspuns și o soluție rapidă în problema studenților, pentru a se pune capăt prejudiciilor familiale și școlare suferite de ei...”

Apărarea cauzei lor a trecut repede peste hotarele noastre, devenind o acțiune de solidaritate internațională. F.M.T.D. și U.I.S. au pășit încă din prima zi în fruntea campaniei. Din cele mai multe țări de pe cele cinci continente ne-au parvenit dovezi emoționante ale mobilizării generoase și pline de entuziasm a milioane de tineri democrați pentru apărarea celor „44”. Congresul U.I.S. ținut nu de mult la Pekin a aprobat în unanimitate rezoluția în favoarea studenților ce mai sînt încă deținuți.

Dacă evaluăm ce reprezintă această mobilizare, putem vedea mai bine posibilitatea ce există de a obține noi victorii în lupta pentru amnistia tuturor deținuților politici. Tribunalele lui Franco continuă să condamne la pedepse monstruoase oameni al căror singur delict este acela că au luptat pentru condiții de viață mai bune pentru popor, pentru democrație.

Tribunalul de la Calle del Reloj din Madrid a condamnat recent la 20 de ani și o zi pe Antonio Rosell, conducător cunoscut al muncitorilor din Saragossa, iar pe tovarășii săi de proces, majoritatea tineri, la pedepse între 6 și 8 ani închisoare. Tinerii fac parte din grupul celor „44”, ca și alți trei tineri muncitori condamnați cu cîteva luni înainte la pedepse de la 8 pînă la 10 ani.

Același tribunal a pronunțat o sentință de 20 ani de închisoare împotriva lui Leoncio Peña, conducător iubit și respectat al clasei muncitoare basce, și pedepse mai mici pentru tovarășii săi de proces.

Asupra lui Riginio Ganga din Asturia și a lui Miguel Nuñez din Barcelona, precum și asupra tovarășilor săi de proces apasă primejdia de a fi condamnați la pedepse grele.

Toți oamenii aceștia sînt condamnați pentru acțiunea lor pașnică realizată în exercițiul responsabilităților lor sindicale, pentru lupta lor dreaptă de apărare a libertății și pînii lor. Unul dintre ei, un tînăr metalurgist, a declarat tribunalului în fața căruia a fost adus, împreună cu Antonio Rosell: „După ce am fost aleși, noi, delegații sindicali, ne-am adunat într-un teatru din Saragossa pentru ca să ni se încredințeze mandatele. Primarul satului a luat cuvîntul la această ședință, spunîndu-ne că am fost aleși pentru a apăra interesele tovarășilor noștri, mai ales pentru a obține sporirea salariilor. După aceea am fost arestat și maltratată și mi se dau astăzi 20 ani de închisoare. Aceasta arată cît de fals este tot ce spun și promit conducătorii falangiști și autoritățile”.

Este evident că Franco îi urmărește cu înverșunare pe comuniști, dar represiunea îi atinge și pe socialiști, pe liberali, pe catolici, pe toți antifranchiștii ce se opun dictaturii, fapt dovedit de arestările operate în cursul lunii noiembrie, anul trecut, în diferite orașe ale Spaniei.

Măsurile acestea au un scop foarte concret: să încetinească lupta pentru ridicarea salariilor, pentru democrație, să stăvilească curentul crescînd al opoziției față de regim. Dar dacă după 20 ani de putere Franco trebuie să mai recurgă la măsuri de represiune ca cele denunțate de noi, este semn evident al slăbiciunii sale, al neputinței de a împiedica exprimarea voinței unanime a poporului ce e sătul de tiranie.

Slăbiciunea regimului ne permite astăzi să luptăm cu și mai multe posibilități de succes ca oricînd pentru a obține amnistia tuturor deținuților politici și sociali.

Și din nou avem nevoie de ajutorul prețios al tineretului democrat din lumea întreagă.

Eliberarea lui Lopez Raimundo și a celor 34 tineri din Barcelona, recenta eliberare a celor 18 studenți sînt victorii indisolubil legate de numele F.M.T.D., al U.I.S. și de cel al tuturor tinerilor democrați ce au participat la aceste campanii grandioase de solidaritate.

Tineri din lumea întreagă, ridicați-vă glasul, sprijinind poporul spaniol, pentru a cere guvernului generalului Franco revizuirea proceselor lui Antonio Rosell, Leoncio Peña și ale tovarășilor săi, pentru a împiedica condamnarea la pedepse grele a lui Riginio Ganga și a deținuților din Asturia, a lui Miguel Nuñez și a tovarășului său, pentru a cere ca tribunalele militare să înceteze să judece democrații pentru delictul de opinie, pentru a cere amnistia tuturor deținuților politici!

TEREZA MARTINEZ

* Să amintim că documentul a fost semnat, între alte personalități bisericești, de Monseniorul Jose Maria Bulari, șambelan al generalului Franco; de Antonio Vincent, consilier al JUMAC, șambelanul Colegiului Maior Nebrija; de Jose Luis Alonzo, consilier național al Tineretului Universitar Feminin de Acțiune Catolică; de Mauro Rubio, consilier național al J.O.C.; de Miguel Benzo, consilier național al Tineretului de Acțiune Catolică...

Dragă prietene,

Mă întrebi cum își petrece tineretul albanez orele libere. Dorești să știi multe lucruri, dar, bineînțeles, într-o scrisoare nu se poate cuprinde totul. Să începem totuși:

Pe culmile înzăpezite

Ne aflăm pe muntele Tomorr, la mare înălțime. Grupul de studenți cu care sînt a venit aici în excursie pe culmea Partizanul, cel mai înalt pisc al muntelui Tomorr.

Abia am coborît de pe culme. Acum conversația s-a însuflețit în jurul focului și pot să recapitulez în memorie drumul anevoios străbătut de noi, căci, dragă prietene, nu este ușor pentru locuitorii capitalei, unde în luna februarie au și început să înflorească mimozele, prunii și migdalii, să se urce la o înălțime de 2.500 de metri.

...Vremea se întuneca din ce în ce mai mult, și din cînd în cînd auzeam zgomotul surd al unor tunete îndepărtate. Spre amiază furtuna se declanșă. Vîntul viscoalea zăpada, ridicînd cu putere vârtejuri pe care le arunca apoi peste văi și pante. Mergeam unul în urma celuilalt, cu ochii în jos și nu puteam distinge decît forma vagă a tovarășului ce se afla în față. Astfel, pas cu pas, am ajuns pînă la strîmtoare. Aci, printre nori, am putut zări un disc mare de un galben palid ce părea suspendat în aer.

Făcurăm un popas de cîteva clipe.

— Soarele, spuse cineva.

Văzurăm din nou soarele, de data aceasta însă un soare strălucitor, arzător, triumfător. Ne urcaser deasupra norilor. De jur împrejur, dintr-o mare de nori asemănătoare unor fulgi mari de bumbac, ieșeau piscurile munților acoperite cu zăpadă.

Am insistat cam mult asupra acestei descrieri, dar nu fără motiv: altădată la noi alpinismul era un sport aproape necunoscut, pe cînd acum alpinismul constituie tocmai una din disciplinele de seamă ale mișcării noastre sportive.

Tineret fericit

La Korçea, oraș din Albania de sud... cade o burniță fină. Trecătorii cu gurile ridicate își iușesc pasul. Pe străzi, nici o însuflețire. Parcurile și grădinile sînt pustii.

Pe o astfel de vreme rea și ploioasă, tineretul din Korçea nu trebuie căutat prin parcuri, grădini sau pe bulevarde.

Să trecem împreună colțul străzii și vom vedea un afiș pe care stă scris: „Clubul uzinei”. Să intrăm împreună și vom găsi o fată încântătoare dansînd un joc înfocat din regiunea Devoll. Alături de ea se învîrtește în același ritm, cu mișcări armonioase, un flăcău tot atît de fermecător... Sînt aici și lăutarii, și cîntăreții: organizația Uniunii Tineretului Muncitor Albanez a uzinei organizează o serată dansantă.

Călătorie prin ALBANIA

În cele cîteva zile petrecute la Korçea, am avut prilejul de a vizita cluburile multor fabrici și școli, precum și casele populare de lectură din cîteva sate. Prețutîndeni am întîlnit băieți și fete plini de veselie, am găsit tineret care, după orele de muncă și de studiu, vine să petreacă orele sale libere în voie bună.

Spre belșug

Dar să părăsim munții și regiunile muntoase și să coborîm pe plaiul albanez. Alte priveliști îți se înfățișează. De la Shkodra și pînă la Vlora, pe zeci de mii de hectare, înverzesc semănăturile de

toamnă, pe dealuri stau de strajă măslinii mereu verzi, iar spre sud se zăresc plantațiile de mandarine, lămii și portocali. Cea mai importantă și mai caracteristică activitate a tineretului din această regiune este munca pe plantațiile de pomi fructiferi și de măslini. Vi se vor arăta aci cifre ce ating milioane. Tineretul albanez de la sate își realizează cu succes angajamentul de a planta în cursul a doi ani 18.000.000 de pomi fructiferi și 3.000.000 de măslini. În fața unor asemenea realizări, este imposibil să nu-ți închipui viitorul... în cîteva ani: pe dealurile acestea și pe pămînturile nedestelinate se vor vedea fete cu coșuri în mînă culegînd struguri, smochine, mandarine... și un cîntec frumos, cîntecul închinat viitorului, belșugului, va răsuna prețutîndeni și va da tineretului albanez bucurie și energii noi.

„Riviera” noastră

Nu vreau să-mi termin scrisoarea fără a-ți vorbi puțin de frumoasa noastră „riviera”, coasta de azur albaneză, de o frumusețe incomparabilă.

Cînd ieși din strîmtoarea Llogora, în fața ochilor se deschide o priveliște minunată, un peisaj încîntător! Ce armonie de culori! Albastrul de azur al mării, dealurile înverzite, pantele abrupte ale munților, iar sus de tot culmile albe de zăpadă.

Dar cu ce se ocupă tinerii din satele de pe litoral? Riviera este țara citricelor. Aci, în toate anotimpurile anului, înfloresc mandarinii, lămii și portocalii.

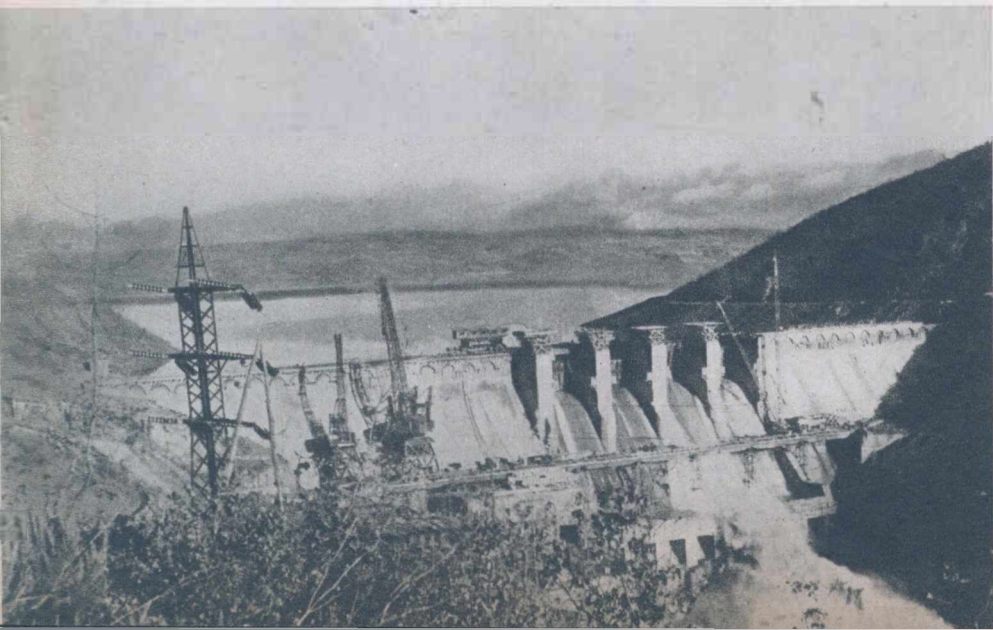
Anul acesta, tineretul din aceste locuri a plantat un număr mare de citrice. Și aici tinerii își petrec orele libere în casele populare de lectură și în cluburi. Dar se mai poate vedea o altă activitate ce nu se practică nicăieri în altă parte: încă de la începutul primăverii, spre amiază, grupuri de tineri se scaldă în voia inimii în Marea Ionică.

PECI DADO

corespondent al „Tineretului lumii”

Vedere a barajului centralei hidroelectrice „Karl Marx”. Centrala a fost construită cu ajutorul muncii voluntare a 22.000 de tineri și tinere (stînga)

Tineri participanți la festivalul național folcloric (sus)

TINERETUL DIN CIPRU LUPTĂ PENTRU DREPTUL LA AUTODETERMINARE

de A. KONSTANTINOPULOS

CIPRUL ESTE O INSULĂ GRECEASCĂ?

Ciprul se află de 80 de ani sub ocupație britanică. Colonialiștii englezi folosesc diferite pretexte pentru a-și camufla dominația din această insulă, care este transformată într-o bază a imperialismului împotriva independenței celorlalte popoare din Orientul Apropiat și Mijlociu. Ei spun, între altele, că insula Cipru nu a aparținut niciodată Greciei.

Negarea apartenenței naționale a 80% din populația cipriotă este pur și simplu absurdă. „Găsesc foarte firească — scria Winston Churchill în 1907 — că populația Ciprului, care este de origine greacă, consideră unirea ei cu ceea ce am putea numi patria mamă ca un ideal demn de a fi urmărit cu energie și perseverență”. Iar fostul guvernator al insulei, Sir Robert Stones, scria și el în 1949: „Nici un om cu bun simț nu poate nega că cipriotii vorbesc grecește, gândesc în grecește și simt în grecește, că sînt greci”.

Istoria antică ne dă același răspuns. Elenii s-au stabilit în Cipru între anii 1500 și 1200 înalinea erei noastre, iar în antichitate insula a jucat un rol preponderent în stînul lumii elene. Se vorbea grecește, se venerau zeii greci și tot aci a luat naștere o cultură greacă.

Legende grecești povestesc că Ciprul este locul de naștere al Afroditei, zeița dragostei și a frumuseții.

Din 1878, Ciprul se află sub ocupația britanică și din primele zile ale acestei ocupații a început să se manifeste rezistența populației grecești, care-și revendica libertatea. Răscoala națională din 1931 a arătat lumii întregi existența unei probleme a Ciprului.

Principiul dreptului la autodeterminare, adoptat de Carta Națiunilor Unite, a deschis multor popoare coloniale porțile libertății. Cipriotii au cerut și ei aplicarea acestui principiu și, în numele lui, tinerii participă în mod eroic, alături de poporul cipriot, la lupta pentru eliberare, pentru aplicarea dreptului de a dispune de ei înșiși.

ÎN CIPRUL DE ASTĂZI

Astăzi, sate blocate, două lagăre de concentrare, desființarea dreptului de „Habeas corpus”, sîrmă ghimpată pe străzi, cîmpuri devastate, pomi fructiferi rași de pe fața pămîntului, presa încătușată, sute de arestări, pedepse colective de inspirație nazistă, tineretul căzut victimă metodelor înjositoare ca biclitrca, scolile închise — iată imaginea efortului de civilizație britanică în Cipru. Tabloul acesta lugubru este completat prin torturile îngrozitoare aplicate, mai ales tineretului, de către poliția britanică.

Autoritățile britanice înmulțesc măsurile draconice împotriva locuitorilor insulei. O ordonanță recentă interzice, de pildă, tuturor cipriotilor ce au mai puțin de 26 de ani să iasă din casă la orice oră. Cu alte cuvinte, întreg tineretul insulei este (înut în arest!

Autoritățile organizează razii

urlașe, adevărate vinători de oameni. Pentru capetele conducătorilor mișcării de eliberare sînt oferite prețuri mari. De curînd, jandarmii l-au asasinat pe Kiriakos Matsis, șeful detașamentelor de eliberare din nordul Ciprului. Capul său fusese prețuit la 500 de lire sterline.

Inchisorile de pe insulă sînt arhipline.

Colonialiștii britanici malcă în picioare demnitatea cipriotilor, a căror prietenie pentru poporul grec merge mîna în mîna cu lupta de eliberare din insulă. Soldații englezi au silit școlarii din Nicosia să le șteargă ghețele cu drapelul grec.

LUPTA PENTRU DREPTUL LA AUTODETERMINARE CONTINUĂ...

Terorii colonialiste cipriotii îi răspund prin intensificarea luptei. La 24 noiembrie a avut loc o grevă generală de 24 de ore, cu prilejul deschiderii dezbaterilor la sesiunea Adunării generale a Organizației Națiunilor Unite.

Tineretul cipriot luptă alături de poporul său pentru libertate, pentru liberă determinare, pentru ca Ciprul să nu fie o bază a forțelor imperialiste împotriva celorlalte popoare și, mai ales, împotriva independenței țrilor arabe. Greve, sabotaje, manifestații au loc în

Cipru cu participarea combativă a tineretului. Copiii se urcă pe bariade, înfruntă închisoarea și moartea. Cine l-ar putea numi „teroriști”, cine ar putea rămîne indiferent în fața sacrificiului lor?

Lupta poporului și tineretului cipriot a adus de mai multe ori problema Ciprului în fața O.N.U. Din nefericire, însă, O.N.U. nu a ținut seamă de năzuințele juste ale cipriotilor și situația rămîne neschimbată.

Cu toate acestea, tineretul cipriot își va continua lupta, sprijinit de tineretul lumii, pînă ce l se va respecta dreptul său la autodeterminare.

ORGANIZAȚIILE GRECEȘTI FAC APEL...

Organizația de tineret a Uniunii Democratice și organizația tineretului din Noua Mișcare Greacă de la sate au adresat o scrisoare și un apel către tineretul lumii, cerîndu-le ajutor pentru respectarea principiului autodeterminării în Cipru.

F.M.T.D. LE SPRIJINĂ

Cu prilejul discutării problemei Ciprului în fața O.N.U., la sfîrșitul lunii noiembrie 1958, F.M.T.D. a adresat o telegramă secretarului general al O.N.U.

și președintelui Adunării generale, pronunțîndu-se pentru principiul autodeterminării și cerînd să se ia măsuri care să asigure aplicarea drepturilor cipriotilor de a dispune de ei înșiși.

★

Comitetul Executiv al F.M.T.D., intrunit în luna decembrie 1958 la Colombo, a adoptat o rezoluție în legătură cu problema Ciprului, exprimîndu-și sprijinul deplin și solidaritatea cu tineretul cipriot, și a făcut apel la tineretul lumii și organizațiile sale naționale și internaționale cerîndu-le să sprijine lupta nobilă și dreaptă a tineretului din Cipru.

Britanicii folosesc deseori bombe lacrimogene și deschid focul împotriva tinerilor ciprioti

Experiența colaborării

CITEVA RÎNDURI CARACTERISTICE DESPRE MIȘCAREA TINERETULUI DIN INDONEZIA

Unitate în diversitate

În perioada ce a urmat revoluției indoneziane din august 1945, au luat ființă zeci de organizații de tineret. Paralel cu situația și influența partidelor politice, mișcarea de tineret din Indonezia s-a împărțit în tot felul de organizații cu tendințe politice divergente.

Printre zecile de organizații de tineret se numără și Pemuda Demokrat Indonezia (Tineretul democrat din Indonezia), care face parte din Partidul naționalist indonezian, Mișcarea tinerilor din Anshor, Pemuda Rakjat (Tineretul popular), sprijin ferm al Partidului Comunist Indonezian, și Mișcarea indoneziană a tineretului musulman, organizație de tineret a Partidului conservator Mașumi. Aceste organizații joacă acum un rol foarte important în mișcarea tineretului indonezian. Mai există și Uniunea tinerilor studenți indonezieni (I.P.P.I.), vastă organizație a studenților din învățământul secundar. Este de asemenea importantă activitatea considerabilă desfășurată de organizațiile de tineret ale armatei.

Afară de marea număr de organizații din țară, mai există și numeroase federații ce grupează anumite uniuni ale tinerilor. Astfel este, de pildă, Frontul tinerilor indonezieni, al cărui program are ca scop să unească tinerii țării în lupta pentru apărarea independenței naționale proclamate la 17 august 1945, federația cuprinzând organizațiile tinerilor musulmani, Uniunea națională a studenților (P.P.M.I.), care grupează uniunile studențești, și Frontul tineretului indonezian creștin. Din punct de vedere internațional, mai sînt în Indonezia organizații afiliate la F.M.T.I., W.A.Y., U.I.S., A.J.J.M., U.I.J.S. și Y.M.C.A. Aceste nenumărate organizații și diversitatea programelor lor, a orientărilor lor politice și a afilierilor lor internaționale ar putea motiva o diviziune a mișcării de tineret din Indonezia.

În ziua de astăzi, însă, toate organizațiile de tineret din Indonezia sînt ferm unite, formînd Comitetul unificat al tineretului și al armatei, constituit în iulie 1957.

Constituirea Comitetului unificat al tineretului și al armatei

Lupta împotriva colonialismului, pentru redobîndirea Irianului Occidental este astăzi unul din principalele obiective naționale ale tinerilor indonezieni. Lupta dusă pentru cucerirea independenței țării e bogată în tradiții. Ea este închinată, cu o unitate deplină și în modul cel mai dezinteresat, cauzei independenței naționale și a victoriei revoluției. Colaborarea constantă din-

tre tineret și armată este trăsătura caracteristică a revoluției indoneziane și a luptei duse pentru apărarea independenței naționale.

Armata indoneziană, născută în revoluție și strîns legată de popor în lupta sa împotriva colonialismului, are un caracter democrat și patriotic, care constituie factorul esențial al colaborării serioase dintre tineret și armată.

Convinsă de însemnătatea fundamentală a contribuției tineretului la întărirea unității poporului pentru cauza independenței, armata indoneziană a luat inițiativa constituirii unui comitet unificat al tineretului și al armatei. Toate organizațiile de tineret au primit călduros constituirea acestui comitet și au aderat la el. Pînă în prezent nu a existat în istoria Indoneziei o astfel de colaborare strînsă între tineret și armată, colaborare care a unit între ele organizațiile și constituie motorul activităților lor concrete.

Pentru lichidarea colonialismului și pentru apărarea independenței naționale

Patriotismul și lealitatea față de principiile revoluției au constituit baza fundamentală a programului comitetului.

Inițiative active au fost luate pentru mobilizarea maselor largi ale tinerilor indonezieni în campania dusă pentru redobîndirea Irianului Occidental. În afară de aceasta s-au mai organizat și acțiuni de curățire a elementelor subversive ce ar fi vrut să compromită independența țării.

În discursul său de inaugurare rostit cu ocazia constituirii comitetului, președintele Sukarno a subliniat în mod precis importanța vitală a rolului jucat de tineri la îndeplinirea revoluției și în lupta pentru reabilitarea Irianului Occidental la teritoriul Republicii Indoneziane. El a încurajat tinerii în lupta lor. Înființarea comitetului a constituit o etapă nouă în campania viguroasă dusă împotriva colonialismului.

Activitățile comitetului

Înființării comitetului i-a urmat o largă mișcare a tinerilor pentru redobîndirea Irianului Occidental. Mitingurile uriașe, manifestațiile de mare amploare și nenumărate alte acțiuni au fost inițiate. La sfîrșitul anului 1957, în Indonezia s-a relevat dezvoltarea considerabilă luată de campania pentru desființarea urmelor colonialismului. Această campanie a evoluat în sensul instituirii unui control asupra întreprinderilor coloniale olandeze, care profitau de foarte mult timp de bogățiile Indoneziei.

Sprijinind inițiativele sindicatelor, tinerii, sub conducerea comitetului unificat, au luat parte activă la punerea sub control a întreprinderilor olandeze. S-a dat așadar o lovitură serioasă dominației coloniale olandeze în domeniul economic.

Forțele colonialistilor au mobilizat toate elementele ce le aveau la îndemînă pentru a ține în frîu această puternică acțiune, pentru a răsturna guvernul anticolonial. A fost o coaliție a forțelor coloniale și reacționare din Indonezia. S-au organizat acțiuni teroriste avînd ca scop, printre altele, asasinarea președintelui Sukarno, acțiuni care au culminat cu o mișcare contrarevoluționară în Sumatra centrală. Sub pretextul de a „ocroti oamenii și capitalurile lor”, Statele Unite și-au declarat intenția de a debarca trupe pe teritoriul Indoneziei. Mai multe avioane americane — provenind din bazele militare instalate în țările făcînd parte din S.E.A.T.O. — au atacat în mod ilegal teritoriul indonezian.

Arme cu marca „Made in U.S.A.” au fost trimise rebelilor cu ajutorul organizațiilor Gomin-danului din Taiwan. Independența Indoneziei a fost amenințată cu intervenția armată străină.

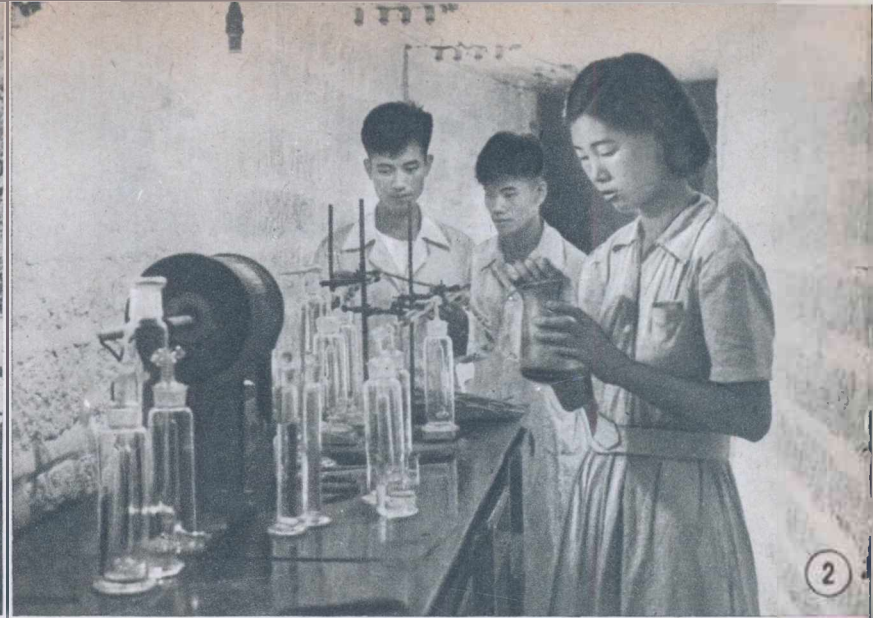
Comitetul unificat al tineretului și al armatei a contribuit în mod serios la oprirea acestui atac periculos. Activitățile concrete ale tinerilor indonezieni în această perioadă au fost următoarele: întărirea spiritului anticolonialist, ajutorul adus forțelor armate în lupta împotriva rebelilor, sprijinirea guvernului și înlăturarea elementelor subversive. Unitatea și colaborarea au creat o forță de neînvinș ce a luptat pentru apărarea independenței naționale.

Colaborarea — singura cale practicabilă

Există nenumărate organizații de tineret în Indonezia. Ele se dezvoltă liber, păstrîndu-și suveranitatea. Orientările lor politice, afilierile lor internaționale și activitățile lor multiple nu aduc o diviziune a forțelor vitale ale tinerii generații. Numai dușmanii independenței au interes să le distrugă unitatea și să le împiedice colaborarea.

Revendicările naționale urgente ale tinerilor indonezieni, sarcinile lor înalte ce tind spre lichidarea rămășițelor colonialismului și apărarea independenței naționale au făcut unitatea tinerii generații din această țară. Aceasta garantează stringerea unor forțe de neînvinș. Este singura cale ce duce la victorie.

Manifestație a tinerilor indonezieni împotriva intervențiilor străine în treburile interne ale patriei lor și împotriva acțiunilor subversive (sus)

Bombardamentele nu ne pot intimida

În insula Amoy, pe coasta încintătoare a Mării Orientale a Chinei, se ridică un șir de clădiri frumoase și înalte. Printre ele este și Universitatea din Amoy. Universitatea noastră a căpătat amploare paralel cu dezvoltarea rapidă a învățămîntului public chinez, iar numărul studenților și membrilor corpului didactic trece acum de 5.000. Ca și studenții altor institute superioare, învățăm cu multă sîrguință, făcînd totodată și muncă productivă în uzinele noastre. Datorită fuziunii dintre munca productivă și învățatură, sîntem crescuți pentru a deveni muncitori cu conștiința socialistă, pentru a fi în stare să creăm, într-o bună zi, cu mîinile și creierul nostru, viața fericită a patriei și poporului nostru.

Numai la zece kilometri distanță se află insula Quemoy, în ale cărei tranșee stau trupele lui Cian Kai-și, renegate de mult de poporul chinez. Încurajați de imperialiștii din Statele Unite, ei au efectuat în cursul ultimilor ani numeroase acțiuni de provocare și sabotaj împotriva noastră. Studiile noastre au fost mereu întrerupte din cauza lor. Iată ultima din provocările lor.

În ziua de 9 septembrie 1958, într-o dimineață calmă de toamnă, în timp ce ne duceam la cursuri, Cian Kai-și a ales universitatea noastră ca țintă a bombelor sale. Clasele, bibliotecile, uzinele și spitalele noastre au fost bombardate crunt. Dușmanii noștri au împins cruzimea pînă la folosirea unor obuze cu o forță deosebită de distrugere ce explodau în aer stricînd toate clădirile universității noastre. Hsie Hsuan-pu, student în anul IV la chimie, a fost grav rănit. În dimineața de 14 septembrie universitatea noastră a fost din nou bombardată, de data aceasta rămînînd cinci răniți. Viața, studiile și munca noastră pașnică sînt serios amenințate de atrocitățile comise de elica lui Cian Kai-și, care ne bombardează instituțiile de învățămînt și ne omoară studenții. Crimele lor abjecte au provocat indignarea și protestele noastre. Taiwan și insula Penhuledao sînt din timpuri imemorabile teritorii chineze, Quemoy și Matsu sînt și ele insule ce aparțin apelor noastre teritoriale, situate

doar la cîțiva kilometri de Amoy și de Fuciu. Fără sprijinul dat de imperialiștii lui Cian Kai-și, insulele acestea ar fi fost eliberate de mult.

În cursul recentelor sale convorbiri cu Cian Kai-și, Dulles s-a străduit să răspîndească scorneala „celor două Chine”, în speranța de a deșartă de a perpetua ocupația americană în Taiwan. Dar poporul chinez nu se lasă înșelat sau amăgit. Nu vom permite niciodată ca basmul celor „două Chine” să fie considerat ca ceva adevărat. Nu există în lume decît o singură Chină, și datoria sfîntă a poporului nostru de 650.000.000 de suflete este să recucerească Taiwanul, Penhuledao, Quemoy și Matsu și să realizeze uni-

ficarea patriei mame. Atît timp cît insulele acestea nu vor fi eliberate, noi vom continua lupta...

Bombardamentele trupelor lui Cian Kai-și nu vor putea niciodată să ne intimideze. Ele nu fac decît să sporească indignarea noastră și să ne întărească voința de luptă. Chiar în ziua primului bombardament, universitatea noastră a format o unitate de miliție de peste 6.000 de persoane, în care a intrat tot ansamblul studenților, corpul didactic și muncitorii. Am făcut instrucție militară și am format patrulare ce veghează și noaptea la apărarea universității noastre. Fiecare student din această miliție dă dovada unui moral excelent; sînt cu toții gata să-și părăsească căr-

țile pentru a lua arma în mînă împotriva agresorilor, la chemarea patriei.

Chiar în zilele cînd au fost bombardamentele cele mai violente, nu ne-am părăsit nici o clipă studiile și munca productivă. Universitatea noastră a creat și a pus în funcțiune 130 de uzine. În timp ce tunurile dușmane bubuia, noi continuăm să producem pentru stat mari cantități de mangan de fier din cărbune bituminizat, folosindu-ne pentru aceasta de cuptoare de tip „indigen”.

Din schijele obuzelor inamice studenții noștri de la mecanică au făcut burghiuri de calitate bună. Răspunsul nostru la agresiune este eforturi mai mari în producție.

De cînd au început bombardamentele, am primit mii de scrisori de solidaritate din țară și din străinătate. Fiecare din ele exprimă mare grijă pentru universitatea noastră. Cu multă simpatie am citit manifestul Federației Mondiale a Tineretului Democrat ce cheamă tinerii și organizațiile de tineret din toate țările să sprijine lupta noastră dreaptă. Cu aceeași plăcere am aflat că participații la cel de-al V-lea Congres al U.I.S. s-au alăturat manifestațiilor ce au avut loc la Pekin împotriva provocărilor militare ale Statelor Unite în regiunea Taiwanului. În după-amiaza zilei de 29 septembrie, în timp ce un obuz a explodat aproape de tot de universitatea noastră, am fost chemați la telefon de secretarul Comitetului Comsomolului de la Universitatea din Leningrad. Manifestările acestea de solidaritate ne-au emoționat profund, încurajîndu-ne totodată...

Moartea imperialismului nu poate întirzia mult. Actele sale agresive nefîrîinate sînt ca funia cu care mai devreme sau mai tîrziu va fi spînzurat.

de HSU HUN-IE
student la Universitatea din Amoy

1. Se stă de gardă pentru a împiedica acțiunile inamicului
2. Munca continuă cu mult calm în laboratorul de chimie, amenajat ca adăpost într-un subsol
3. Tineretul contribuie la refacerea construcțiilor dărmate de bombardament.

ÎN TOGO

DREPTURILE OMULUI NU SÎNT RESPECTATE

Încăierările sîngeroase de la Abidjan din zilele de 24 și 25 octombrie 1958 ne obligă să considerăm ca o datorie urgentă publicarea unei relatări exacte a evenimentelor desfășurate aci. Iată expunerea sumară a faptelor:

În noaptea de 24 octombrie, cartierele Treichville și Adjame, locuite de dahomeeni și togolezi, au fost luate cu asalt de mai multe grupe de locuitori ai Coastei de Fildeș. Înarmați cu bîte, cuțite și bastoane, huliganii au lovit fără deosebire pe toți locuitorii din Dahomey și Togo: bărbați, femei și copii.

În sălbăticia lor au reușit să doboare case cu parter și etaje, spărgînd totul în drumul lor și comițînd atrocități, violînd și prădînd.

La 25 octombrie 1958, a avut loc o acțiune de oprinare, care a grupat o mulțime de huligani furioși. Vehiculele ce aparțineau sinistraților erau distruse fără milă sau stricate în mod sălbatic. În decurs de două zile, întregul Abidjan a fost transformat într-un imens cîmp de luptă, unde agresorii operau în voie fără a se lovi de cea mai mică încercare de ripostă a poliției. „Dacă învingi fără pericol, triumful e lipsit de glorie“*. Părea o uneltire aranjată dinainte, căci nu se putea înțelege altfel lipsa de acțiune a poliției și a jandarmeriei. Era oare din nou anarhie? Nimeni nu îndrăznea s-o spună. În aceeași zi, spre seară, se aflau în vechiul port al exportului de banane Port-Bouet 14.000 de refugiați cărora li s-au mai alăturat apoi alți 4.000. Dar hangarul ce fusese amenajat pentru adăpostirea sinistraților a devenit neîncăpător pentru cele 18.000 de suflete, încît cei 4.000 de noi refugiați au fost transferați într-alt hangar nou, special construit în acest scop.

A doua zi după aceste atrocități, intervenția unei delegații din Dahomey nu a reușit să-i liniștească pe huligani, căci guvernul Coastei de Fildeș a dat el însuși greș în tentativele sale de a lămurii situația.

Ținînd seamă de declarațiile delegației din Togo, compusă din doctorul (în medicină) Kpotsra, ministrul Sănătății Publice, și domnul Emmanuel Kponton, deputat de Anecho în Camera deputaților din

Togo, se pare că situația nu va putea fi rezolvată imediat, deoarece locuitori ai Coastei de Fildeș continuă să declare că nu se vor liniști decît atunci cînd ultimul dahomeean-togolez va fi părăsit teritoriul lor, declarație considerată ca incendiară.

Guvernul Coastei de Fildeș se află într-o dilemă. El optează pentru repatrierea necondiționată a refugiaților, accepțînd să suporte cheltuielile transportului (Abidjan-Lome-Cotonou). În orice caz, este depășit de evenimente.

De la data răscoalelor, mai bine de 1.600 de togolezi au debarcat la Lome, și aproape 2.000 de dahomeeni, la Cotonou. Cum călătoresc acești sinistrați? Îmbarcați pe cargoboturi (pe mare) sau în avioane DC-4. Ei sosesc lipsiți de absolut toate în țara lor de baștină. Niciodată nu s-a văzut o astfel de sărăcie atît de totală și de deplorabilă în ceea ce privește lipsa de bani și de îmbrăcăminte. Dacă după mai mulți ani de muncă, omul se întoarce la fel de gol cum s-a născut, viața nu mai merită să fie trăită.

Eram împreună cu secretarul general al Uniunii Tinerilor Muncitori la comisarriatul poliției din Lome, cînd vaporul (cu un nume straniu) a debarcat sinistrații în capitala statului Togo.

În mod spontan, femeile ce se aflau la debarcader au început să plîngă, cu inima sfișiată de milă. Mulți dintre cei debarcați abia își cunoșteau rudele, deoarece ei înșiși (sinistrații) erau de nerecunoscut, mai ales că plecaseră de mulți ani din țara lor de baștină. N-aveau nimic cu ce să-și acopere goliciunea; numai cîtiva dintre ei, care aveau puțini bani, au fost în stare să-și cumpere haine de la Cica Monoprix sau de la Paris Scea, la sosire.

În afara problemelor de îmbrăcăminte, bani și hrană, s-a pus problema primirii școlărilor și a studenților în instituțiile școlare din Togo. Problema e crucială avînd în vedere situația bugetară din Togo, care are un deficit de un miliard 400 milioane de franci C.F.A. cauzat de guvernul precedent.

În clipa în care scriem aceste rînduri sosesc alți sinistrați din Abidjan, în condiții la fel de lamentabile.

ANGELO KUAKUVI

președintele Uniunii Tinerilor Muncitori
Togolezi

O PUBLICAȚIE IMPORTANTĂ

*A*stăzi în lumea întreagă se manifestă mult interes față de tineretul și mișcările de tineret din Asia. Multe din organizațiile de tineret din diferite țări își exprimă dorința de a cunoaște mai bine organizațiile de tineret și de studenți din Asia și activitățile lor.

Interesul și dorința aceasta nu sînt decît foarte firești. Tineretul și mișcarea de tineret din Asia, care ocupă un loc important în mișcarea națională a popoarelor lor, pentru cucerirea și consolidarea independenței, pentru mersul spre progres și prosperitate, joacă în momentul de față un rol din ce în ce mai important în viața și mișcarea internațională a tineretului, aducîndu-i mesajul lor de prietenie, de colaborare, de pace și solidaritate, care este mesajul spiritului de la Bandung.

Necesitatea de a publica o culegere de date despre organizațiile de tineret și de studenți din Asia s-a resimțit aproape pretutindeni. Pentru satisfacerea acestei necesități și ca o contribuție a noastră la dezvoltarea schimburilor, a cunoașterii reciproce, a prieteniei internaționale a tineretului, F.M.T.D. și-a luat angajamentul de a publica o broșură intitulată: „Indexul organizațiilor de tineret și studenți din Asia“.

Broșura dă în 56 de pagini o scurtă relatare despre 30 de organizații din 12 țări. Ea oferă date despre numele fiecărei organizații, despre sediul, istoricul, scopurile, structura, activitățile cele mai importante, despre numărul membrilor, publicațiile și afilierea ei internațională. În afară de aceasta, broșura cuprinde lista a 51 de alte organizații din 11 țări, cu adresele lor.

Toate informațiile provin de la organizațiile respective și sînt publicate, în afara citoroa excepții, în versiunea originală. Excepțiile sînt în legătură cu cîteva cazuri în care materialele primite depășeau limita spațiului rezervat în broșură.

* Frază celebră din tragedia franceză „Le Cid“, de Corneille.

HANDBOOK
ON
ASIAN
YOUTH
AND
STUDENT
ORGANISATIONS

Ber centrul m o n

1. În Berlinul occidental, numeroase oficine de spionaj desfășoară o activitate murdară împotriva altor țări. Fotografia noastră reprezintă pe membrii unei astfel de organizații pregătindu-se să expedieze un balon cu materiale subversive

2 și 3. Ocupanții Berlinului occidental găsesc foarte normal să organizeze manevrele militare acolo unde le place, atât pe străzile orașului (vezi fotografia nr. 2) cât și în cea mai mare și mai frumoasă pădure din împrejurimile Berlinului - Grūnewald - loc de odihnă pentru mil de berlinezi (vezi fotografia nr. 3)

lin

atenției diale

e câteva săptămâni, problema Berlinului occidental se găsește în centrul atenției mondiale. Am cerut președintelui organizației noastre membre din Berlin, Hans Modrow, să informeze pe cititorii noștri asupra câtorva aspecte ale acestei probleme.

tota ce ne-a scris:

Berlinul este o metropolă ca multe altele. În fiecare zi sosesc aici mii de oameni cu avionul, cu trenul sau cu mașinile. Și totuși e o mare diferență între Berlin și celelalte orașe mari ale lumii! Vizitatorii Berlinului aterizează sau la Tempelhof, aerodrom situat în mijlocul orașului, în sectorul de vest, sau la aerodromul Berlinului Schönefeld, pînă nu de mult abia cunoscut peste hotare. Vorbind despre acest aerodrom aproape necunoscut, îmi amintesc un eveniment care a avut loc deja, dar care caracterizează foarte bine situația actuală din Berlin. De câte ori nu am fost pe acest aerodrom pentru a întâmpina oaspeții care ne vizitau, reprezentanți ai F.M.T.D. sau ai organizațiilor de tineret prietene. Care dintre noi s-ar fi gândit că, intrînd în Berlin pe o cale obișnuită, treceam deasupra unui loc atât de periculos? Cărnă la 300 m depărtare se află granița dintre teritoriul R.D.G. și cel al sectorului american din Berlinul occidental. Simplul trecător nu vede aici decît o stație radar ocupată de soldații americani. Ca și mîile de trecători care în fiecare zi își aveau drumul pe acolo, nu m-am gândit nici eu niciodată la ce servea această stație. În fiecare zi avea loc aici cîte o mică schimbare. Camioane cîrau nisip, apăreau grămezi de nisip aproape peste tot. Puteai crede că se pregătea construcția unor noi imobile. Intr-o bună zi, tot acest spectacol liniștit a dispărut într-o clipă. Ce se petrecuse? Controlînd cablurile P.T.T. care asigură comunicația dintre Berlin și alte orașe ale R.D.G., s-a constatat că stația radar, aparent atât de inofensivă, dispunea direct sub stradă de un tunel subteran la o adîncime de 4 m, unde se afla un cuib de spionaj înzestrat cu cele mai moderne aparate de proveniență americană.

Împ de luni de zile, de aci au fost controlate toate convorbirile telefonice, și conținutul lor servise drept informații nu numai pentru anumite oficii din Berlinul de vest, ci și pentru alte cercuri interesate.

În acest fel, autoritățile americane spionau în mod direct, fără ajutorul germanilor. Dar există numeroase alte metode.

În cele ce urmează vă voi da o imagine despre activitățile unuia dintre cele 80 de centre de spionaj organizate în Berlinul de vest de către cele trei puteri occidentale de ocupație și de către Republica Federală Germană.

Pe strada Bogotas nr. 19, în Zehlendorf, un cartier de bogătași cu vile luxoase înconjurată de grădini frumoase, și pe strada Karsten nr. 46, în Wedding, cartier muncitoresc în Berlinul occidental, se găsește două vile confortabile, sedii ale detașamentului de spionaj militar (M.I.D.). Sub conducerea șefului lor, un anume domn Horneck, a fost creată o întreagă rețea de așa-zisi „remorcheri”, care au sarcina de a strage tineret, sub comanda „agenților șefi”, la centrul de spionaj american.

Un proces care a avut loc în vara anului 1956 a dezvăluit toate activitățile acestui centru. Iată cîteva fapte:

În strada Bellerman nr. 19 locuia un oarecare Wolfgang Klosa. Numele lui din timpul războiului era Ahler. El era „agent-șef” și dispunea printre alții de un „remorcher” care se chema Rudi Radler și locuia în strada Suniendor nr. 12. Acest Radler l-a adus 7 tineri și a primit o primă de 10 mărci (cca. 2,50 de dolari americani) pentru fiecare. Într-o zi deosebit de „bună”, cînd a reușit să recruteze 3 tineri într-o dată, i s-a acordat o primă specială suplimentară de 15 mărci.

Un alt „remorcher” care lucra tot pentru Klosa, Oskar Voigt din Lichtenfelde West, Henleinweg 26, un criminal cu cazier judiciar, a angajat la rîndul său agenți care l-au recrutat tineri pe care l-a transportat cu mașina lui (nr. BA 498) la Centrul de spionaj M.I.D. din Zehlendorf. Iată ce ne-a declarat un tînăr despre întâlnirile de la Zehlendorf: este vorba despre Joachim Dillge, de 20 de ani, din Berlin-Pankow (Berlinul de răsărit), care discutasă cu un agent-șef american, Ernst Mahler. Între ei a avut loc următoarea convorbire:

„Mahler mi-a spus că aș putea cîștiga mulți bani dacă aș lucra pentru el. M-a întrebat despre meseria mea și i-am spus că am fost marinăr la navigația fluvială cîțva timp. Mahler mi-a ordonat să-mi relau activitatea în cadrul navigației fluviale. Mi-a dat imediat o sumă de bani pentru a-mi cumpăra un aparat de fotografiat cu care să iau vederi pentru M.I.D. (detașamentul militar de spionaj), îndeosebi pe apele de la frontiera Republicii Populare Polone și pe teritoriul acestei țări, pe care treceam în timpul călătoriilor mele. În afara fotografierii uzinelor, a întreprinderilor și instalațiilor din port, se interesa în special de obiectivele militare”. Mai mult de 100 de tineri venind din sectorul de răsărit al Berlinului au fost înrolați de acest centru american de spionaj, pentru care trebuiau să îndeplinească sarcini asemănătoare celor încredințate lui Joachim Dillge.

Ca în orice altă metropolă, la Berlin se găsește restaurante de toate felurile. Este bine cunoscut în lumea occidentală restaurantul „Kurfürstendamm”, sau, cum îi spunem noi, „Ku-Damm”, cu camerele sale elegante și lămpile de neon, care te fac să crezi că aici nu e niciodată noapte. Există și alte restaurante. În piața Kurt Schumacher, de exemplu, în sectorul francez al Berlinului de vest, există un restaurant destul de modest. Deasupra intrării se poate citi numele lui scris cu litere mari: „Weinschulze”. În acest restaurant a intrat într-o seară un bun prieten al meu ca să bea o bere și un șnaps.

Puțin timp după sosirea sa, un bărbat de cca. 30 de ani s-a așezat la masa lui, iar între ei a avut loc următoarea discuție: „Ei, bine, domnule, astăzi ești singur, singurel?” Cu aceste cuvinte, străinul a încercat să intre în vorbă cu el. „Nu bei nimic? Stai puțin, comand eu ceva de băut!” Și în timp ce beau, el a continuat să stea de vorbă. „N-ai călătorit încă? N-ai văzut străinătatea? Ce păcat!” Imediat puteai să-ți dai seama în ce direcție era îndreptată discuția. „Începe să se facă frig în Germania! Nu-i adevărat? În Africa de Nord e tare cald... Ce zici?”

Și în acest timp, proprietarul, cu care acest oaspete părea a fi foarte intim, la semnele acestui domn străin, umplea pahar după pahar. Și după al zecelea sau al doisprezecelea pahar, acesta l-a spus deschis despre ce era vorba.

„Nu vrei să pleci în Africa? Îl întrebă el. Te așteaptă acolo o viață ușoară. Cîteva ore de serviciu pe zi. O viață formidabilă, mulți bani, haine ușoare. Ce părere ai? Noi avem nevoie de tineri germani!”

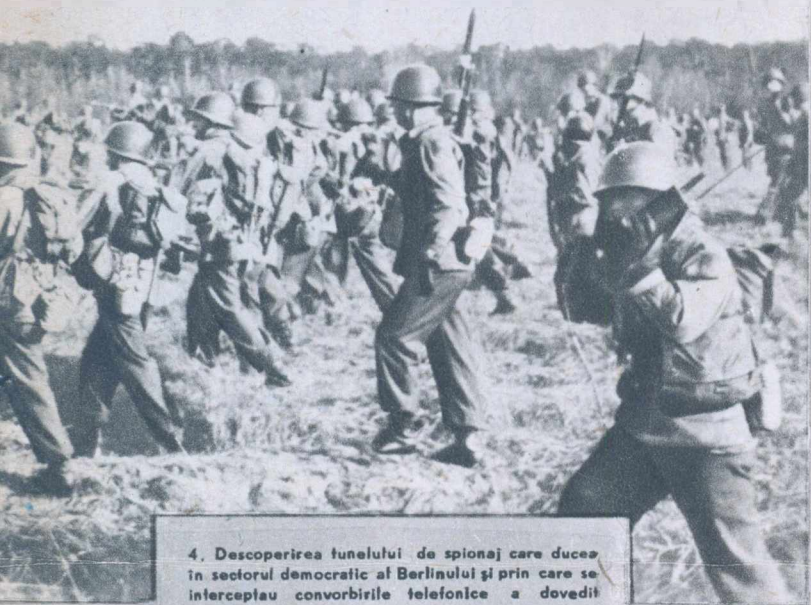
Cine se ascunde sub acest cuvînt: „noi”?

Este Legiunea străină. Aceasta întreține la Berlin agenți plătiți, care au acceptat să joace rolul murdar de a înșela tineretului și a-l atrage pe calea spionajului. 46 de tineri germani au și murit în Algeria, în războiul murdar dezlănțuit de imperialiștii francezi împotriva poporului algerian, care luptă pentru libertate. Și cîte name sînt în Berlinul occidental care, ca și doamna Steinke, din strada Bensei nr. 64, așteaptă în zadar un semn de viață de la fiul ei? Sub ochii autorităților din Berlinul occidental, în fiecare zi, noi contingente de tineri sînt angajate în Legiunea străină. Pentru ce? Pentru că în Berlinul occidental se află ocupanții francezi, iar administrația germană, în loc să-i protejeze pe tineri, îi oferă drept carne de tun acestor vînători de oameni.

Faptelor menționate mai sus îi s-ar putea adăuga multe altele. S-ar putea vorbi despre încălcarea acordului de la Potsdam și despre provocările celor 114 organizații fasciste și militariste care își desfășoară activitatea în Berlinul occidental, sub ochii binevoitorilor ai autorităților, s-ar putea vorbi despre influența nefastă pe care valul de literatură proslăvind militarismul fascist-german o are asupra vieții și educației tineretului, literatură sub a cărei influență mai mult de 67 de tineri pe zi devin criminali. Toate acestea sînt încă prea puțin cunoscute în lume.

Sînt fapte care fac viața insuportabilă în Berlinul occidental și care reprezintă în același timp un mare pericol.

Este timpul să se producă o schimbare în această situație și să se normalizeze viața la Berlin. Dar pentru a începe o viață normală e nevoie de o discuție între locuitorii din cele două părți ale Berlinului și de negocieri între reprezentanții lor.

4. Descoperirea tunelului de spionaj care ducea în sectorul democratic al Berlinului și prin care se interceptau convorbirile telefonice a dovedit încă o dată că Berlinul occidental este un focar periculos pentru întreaga Europă. În fotografia noastră: un fotoreporter al revistei „Stern” din R.F. Germană la frontiera sectorului democratic, care este indicată de strma ghimpată

Un act de solidaritate demn de urmat

Un tânăr spaniol, locuind în Belgia, cititor al revistei, ne scrie:

„Noi, grupul tinerilor spanioli ce locuim în Belgia, luând cunoștință de documentul adresat de deținuții politici din închisoarea din Burgos Consiliului Economic și Social al O.N.U., am hotărât să ne adresăm acestui organ sprijinind cererea lor. Am redactat o declarație semnată de 443 de persoane din colonia spaniolă din Belgia. S-au trimis copii și presei belgiene.

Ne adresăm și « Tineretului lumii »

Unificarea și independența Camerunului

Grupul de camerunezi a căror fotografie v-o prezentăm alăturat reprezintă o dovadă a urmărilor regimului colonial, care

Această fotografie, trimisă de cititorul nostru B. A. Stampvala din India, poartă titlul: *Inainte, oitorul este în mîinele tale!*

cu speranța că va publica declarația noastră în paginile sale. Totodată, sperăm că revista va face apel la cititorii săi, cerindu-le să lupte în favoarea deținuților din Spania, căci tineretul lumii trebuie să ceară amnistia totală pentru acești deținuți, printre care se mai găsesc încă mulți tineri ce au participat la cel de-al VI-lea Festival de la Moscova“.

În declarația adresată O.N.U. de tinerii spanioli ce locuiesc în Belgia se spune între altele:

„Subsemnații, luând cunoștință de documentul adresat O.N.U. de deținuții politici din Burgos în care aceștia denunță tratamentul neomenos ce li se aplică — tratament condamnat de declarația drepturilor omului —, precum și existența deținuților politici, fapt ce constituie un răspuns usturător la declarațiile făcute de conducătorul statului spaniol ziarului francez « Le Figaro » prin care afirmă cu cinism că nu există deținuți politici, ne adresăm acestui organ internațional, reafirmînd declarația deținuților din Burgos și sprijinim pe de o parte cererea lor de a înființa o comisie de anchetă însărcinată cu verificarea existenței lor, iar pe de altă parte denunțăm incompatibilitatea dintre tratamentul primit de ei și spiritul și litera declarației drepturilor omului.“

i-a silit să ia calea luptei în junglă. Această cale a fost impusă de colonialiști prin folosirea armelor împotriva unui popor lipsit de apărare, împotriva unei țări sub tutela străină, toate fapte trecute sub tăcere de O.N.U.

Tineri din lumea întreagă, ne veți lăsa și voi, la rîndul vostru, să rămînem mai departe în situația noastră nenorocită, ducînd un război neegal?

Spuneți de o sută de ori „nu“ colonialiștilor, nu numai pentru cauza cameruneză, dar și pentru celelalte popoare asuprite din lume.

Tineretul camerunez, care se află în condițiile cele mai grele ale angrenajului colonialist franco-britanic, se pronunță hotărît pentru dezarmare, pace, prietenie și coexistență pașnică între popoare.

În ciuda măsurilor de intimidare luate de colonialiști, tineretul și poporul camerunez au ca lozincă: unificarea și independența imediată a Camerunului înainte de toate.

TEKAM KAMDEM ANDRÉ MICHEL
membru al Tineretului
Democrat Camerunez

Ne scriu cititorii

„Sintem fericiți că avem

părerii asemănătoare”

Am avut norocul să citim un număr al „Tineretului lumii” (7/1958). Înainte nu știam mare lucru despre activitatea și scopurile F.M.T.D. Acum sintem fericiți pentru că organizația noastră și F.M.T.D. au părerii asemănătoare în multe probleme vitale pentru pacea mondială. Mai întâi, sprijinim pe deplin activitățile F.M.T.D. pentru înlesnirea stabilirii relațiilor internaționale dintre tinerii lumii, indiferent de regimurile economice, sociale și politice din țările lor.

Avem ferma convingere că relațiile internaționale dintre tinerii lumii bazate pe prietenia și respectul reciproc pot avea o valoare foarte mare în lichidarea posibilității sinistre a unui război mondial ce primejduiește însăși existența omenirii. Și socotim că în problema aceasta pot și trebuie să colaboreze în mod efectiv toate organizațiile de tineret din răsărit și apus. Credem ca și voi că apărarea și consolidarea păcii sînt o necesitate absolută pentru viață și progres. Sintem cu totul de acord cu d-l Sukhendu Majumder (vezi articolul său „Nu poate exista progres fără colaborare” din nr. 7/1958 al „Tineretului lumii”) cînd spune: „Colaborarea trebuie să fie universală, bazată pe recunoașterea libertății și independenței tuturor popoarelor, pe recunoașterea și înțelegerea diferitelor puncte de vedere ale organizațiilor de tineret și pe baza respectării autonomiei lor”. În problemele privind dezarmarea și colonialismul, vederile noastre sînt mai mult sau mai puțin aceleași ca ale F.M.T.D. Considerăm că problema apărării și consolidării păcii este în legătură directă cu problemele dezarmării și condamnării politicii coloniale a țărilor imperialiste. În prezent, după părerea noastră, colonialismul nu face decît să-și pună măști noi pentru a înșela lumea, dar va reuși oare?

Am vrea acum să vă dăm o idee despre organizația noastră. Ea este alcătuită în mod esențial din tineri și studenți. Muncim pentru pace și pentru drepturi egale pentru toate popoarele. Și deoarece socotim că scopurile pentru care muncim sînt scumpe milioaneilor de oameni din lume, ca și nouă, și că în problemele acestea colaborarea ar trebui să fie universală, întretinem relații strînsă cu persoane individuale și organizații ce au aceleași vederi și aceleași dorințe și vor să colaboreze reciproc atunci cînd e posibil. Avem, de pildă, o strînsă colaborare reciprocă cu U.S.C.A. (Comitetul Statelor Unite împotriva mobilizării) în multe probleme, inclusiv cea a recunoașterii Chinei populare de către O.N.U. și a încetării imediate a experiențelor nucleare.

Am dori să colaborăm cu F.M.T.D. și toate celelalte organizații în lupta noastră comună pentru pace, progres și fericire.

Secretarul general al „SHEWTKAPOT”
(organizația de tineret) Calcutta—India

Continuați cu povestirile *

Aș dori să-mi exprim părerea în ce privește propunerile a doi cititori englezi apărute în nr. 3 din 1958 al „Tineretului lumii” (pag. 23).

Sînt convins că veți găsi nenumărați cititori interesați nu numai de evenimentele mondiale, ci și de schițe și literatură; unii din ei sînt chiar scriitori amatori.

Cît despre mine, deși nu sînt scriitor, o schiță într-o revistă mi se pare ca o oază într-un deșert vast și arzător sau un loc liniștit într-un oraș comercial, un locșor unde te poți așeza să te odihnești puțin după o zi istovitoare etc. În afară de aceasta, povestirile au și un caracter educativ. Nu sînt de loc de acord cu suprimarea unor asemenea articole.

Imi permit să vă dau sugestia să publicați (lunar) articole despre probleme de educație ce ar putea călduși și ajuta tineretul în viață, precum

și în domeniul intelectual și moral.

SICK SIAM HIEN
Java—Tengah
Indonezia

* Nota redacției: În scrisorile cititorilor noștri

din Marea Britanie se dădeau sugestii pentru excluderea din revistă a povestirilor ilustrate de pe coperta interioară și a nuvelor.

Vrem
să mergem
la festival

Vă trimit alăturat o fotografie reprezentînd echipa noastră de netball (un fel de baschet), a cărei șefă sînt. Cred că activitatea echipei noastre i-ar putea interesa pe tinerii din diferite țări.

Echipa noastră există de cinci ani, și în ciuda a numeroase greutăți financiare sintem cunoscute și ne bucurăm de o oarecare stimă printre echipele de netball.

În inima Londrei, înconjurat de birouri și depărtat de arterele principale, se găsește un mic parc cunoscut sub numele de „patria netballului”. În fiecare zi, sute de muncitori asistă aci la meciurile disputate în cadrul uneia din cele mai importante ligi de netball numită Liga de amiază „Lincoln's Inn Fields”. Circa 64 de echipe participă la acest campionat, și un mare număr dintre ele provin de la marea societate de asigurări unde lucrează sute de fete care-și sacrifică adesea timpul de masă pentru a face sport.

Am intrat în această ligă și, după ce am debutat în divizia a treia, am obținut calificarea în prima divizie, deși încă nu am cîștigat cupa.

Jucăm mai ales la ora prînzului, ceea ce nu ne împiedică însă să avem meciuri și seara. Jucăm și sîmbăta după-amiază; în trecut, am fost de două ori în fruntea diviziei noastre, iar anul acesta sperăm să cîștigăm și cupa.

Echipa noastră a participat la două festivaluri ale tineretului și sper din toată inima că vom putea merge la viitorul Festival de la Viena. Astfel, tinerii din tot mai multe țări ne vor vedea echipa și vor dori să practice jocul acesta. Socotesc că nu există mijloc mai bun ca sportul pentru a încuraja pe tinerii din toate țările să întretină relații frățești.

PHYLLIS FORD
Londra

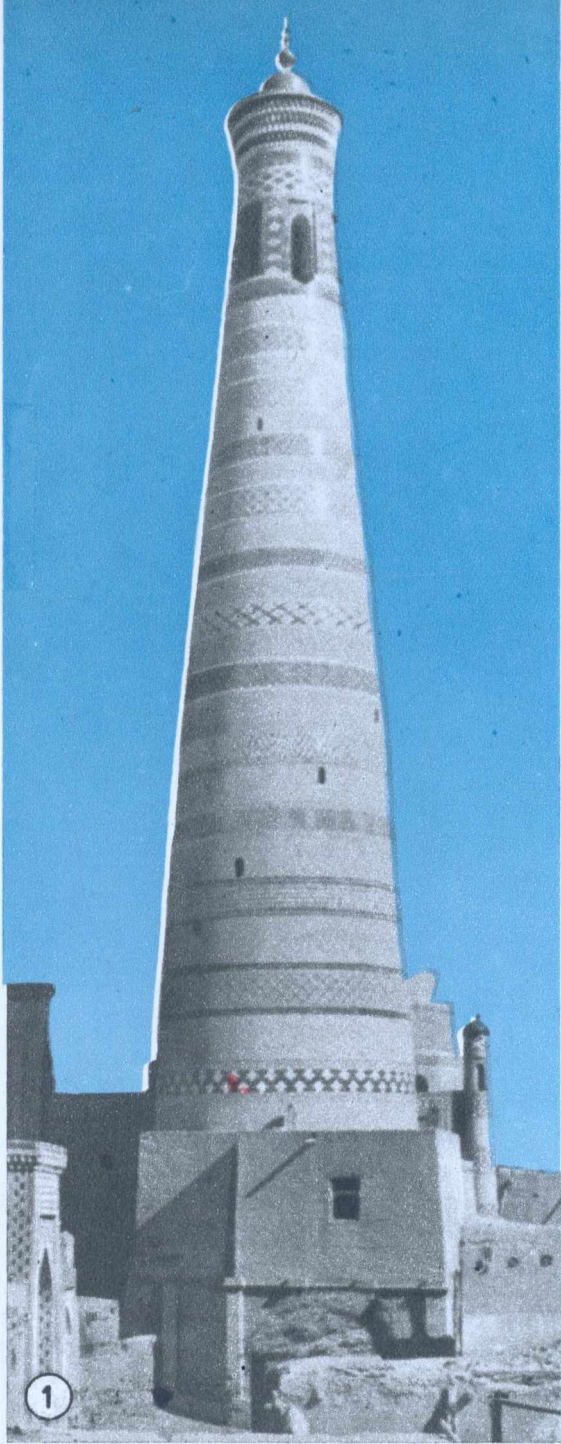

O artă ce înfuntă secolele

*M*ăturile artistice constituie unele dintre cele mai bune dovezi ale dezvoltării unei epoci. Cum se manifestă genul artistic al poporului? În ce constau rezultatele acestei genialități în diferite perioade de dezvoltare? Artă — în primul rând sculptura monumentală și arhitectura — ne răspunde la aceste întrebări.

Continentul asiatic ne-a dăruit mari comori de artă ce dovedesc o înaltă cultură artistică, bogate tradiții culturale și care, îmbogățindu-se reciproc de-a lungul secolelor, au permis măștrilor antici să creeze capodopere de artă nemuritoare.

Monumentele vechii culturi asiatice ne reamintesc încă o dată bogăția culturii unor țări care au dat foarte mult umanității. Nici războaiele devastatoare, nici stăpînirile coloniale nu au putut împiedica această artă să ne transmită bogățiile ei, dovada genialității popoarelor ce au creat-o.

Vă atragem atenția asupra câtorva fotografii în care se reflectă tradițiile străvechi ale artei popoarelor din Asia Centrală, popoare care au creat la începutul erei noastre opere ce nu au putut fi egale.

În zilele noastre, în epoca de dezvoltare rapidă a popoarelor Asiei, tradițiile acestei arte se regăsesc din plin în construcțiile contemporane. Astăzi, pe teritoriile asiatice din Uniunea Sovietică, sute de opere de arhitectură sînt create pe temelii artistice puse de vechii măștri.

1. KHIVA

Islam-Hogea, cel mai înalt minaret din Khiva.

2. SAMARKAND

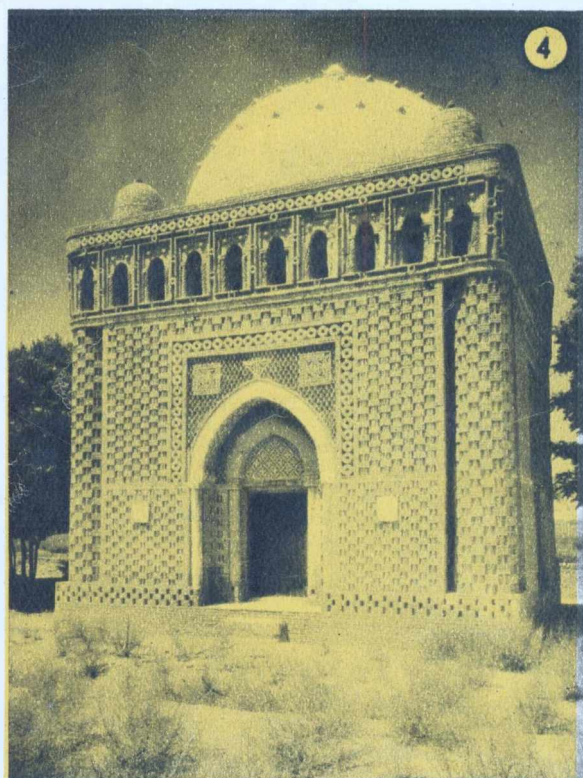
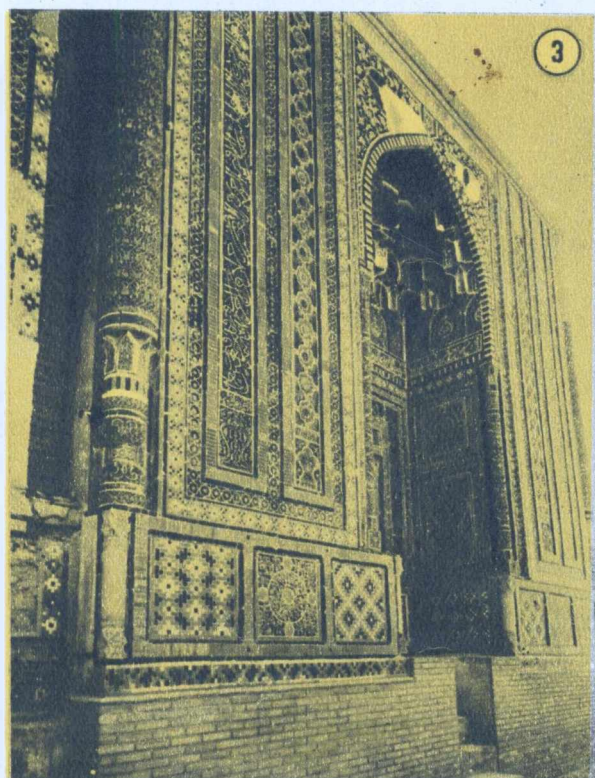
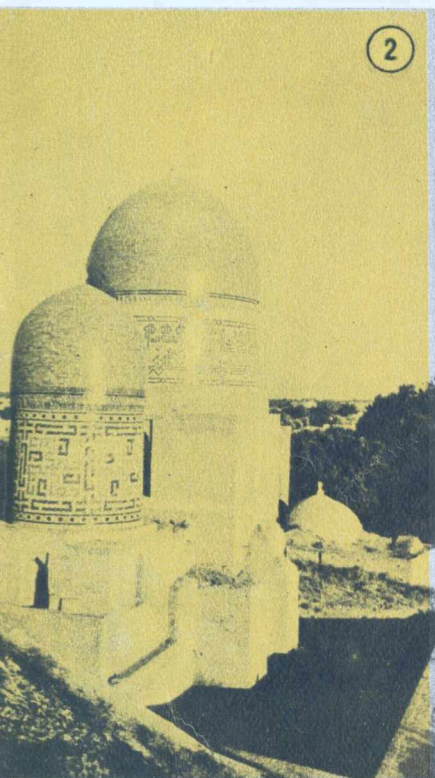
Necropola Șah Zindeh. Originea acestui mare ansamblu arhitectonic datează din sec. XI—XII. Principalele construcții ale necropolei (treisprezece mausolee, moscheea și poarta de intrare) datează din sec. XIV—XV, epoca mării dezvoltări a Samarkandului. În fotografie: un grup de mausolee.

3. ȘAH ZINDEH

Intrarea în mausoleul Turkanaka, construit în 1371. Istoria ne-a păstrat numele autorilor, arhitecții uzbeki de mare talent, Șamsedin și Baredin din Samarkand și Sainedin din Bukhara.

4. BUKHARA

Mausoleul lui Ismail Samani (sec. IX—X), operă clasică a arhitecților din Asia Centrală.

Pentru ornamente, constructorii au întrebuințat cărămizi arse.

5. SAMARKAND

Moscheea Bibi Kanam (1399–1404), ridicată în amintirea victoriei lui Tamerlan în India. Conform legendei, Tamerlan a dat acestei moschei numele soției sale preferate („Bibi Kanam” înseamnă „Frumoasa Bibi”). Poarta templului avea o înălțime de 41 m. Din cauza dimensiunilor sale gigantice, moscheea a început să cadă în ruină puțin timp după terminarea ei.

Dar chiar și ruinele acestea ne dau o idee despre măiestria și talentul arhitecților uzbeci.

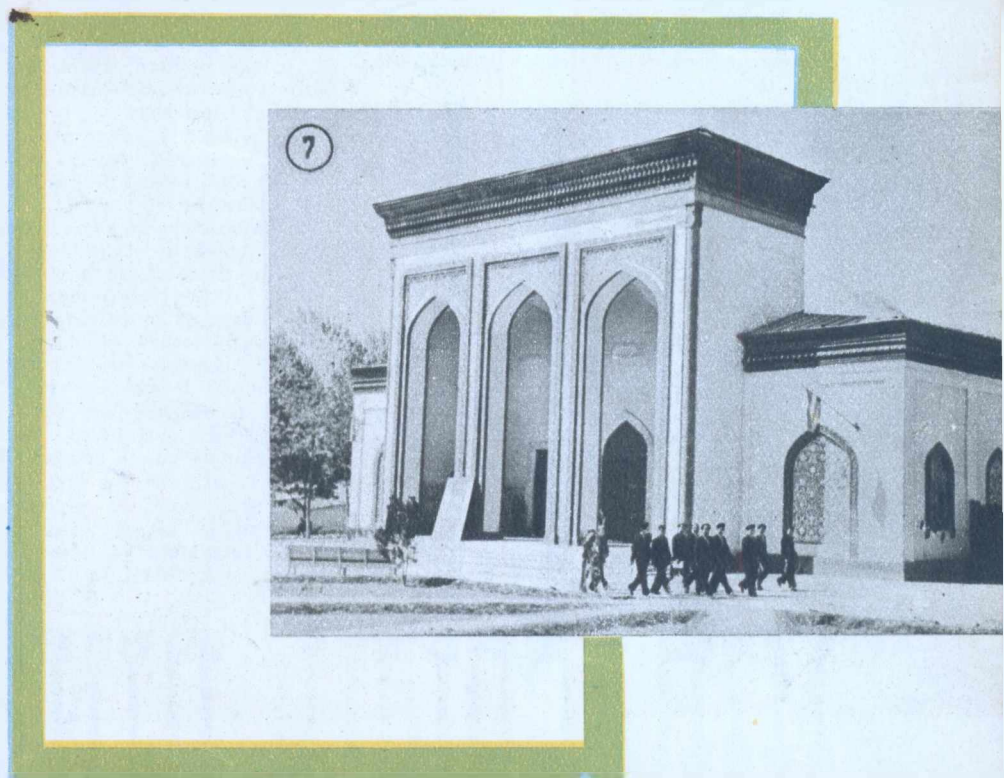
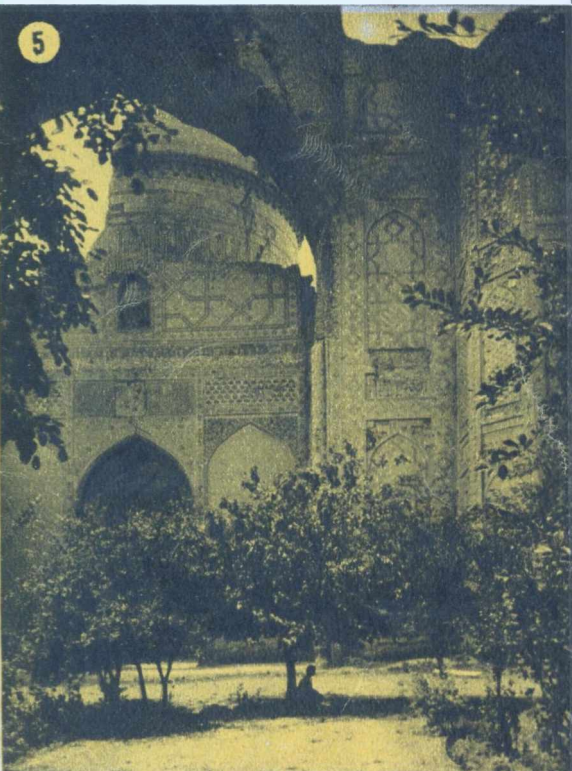
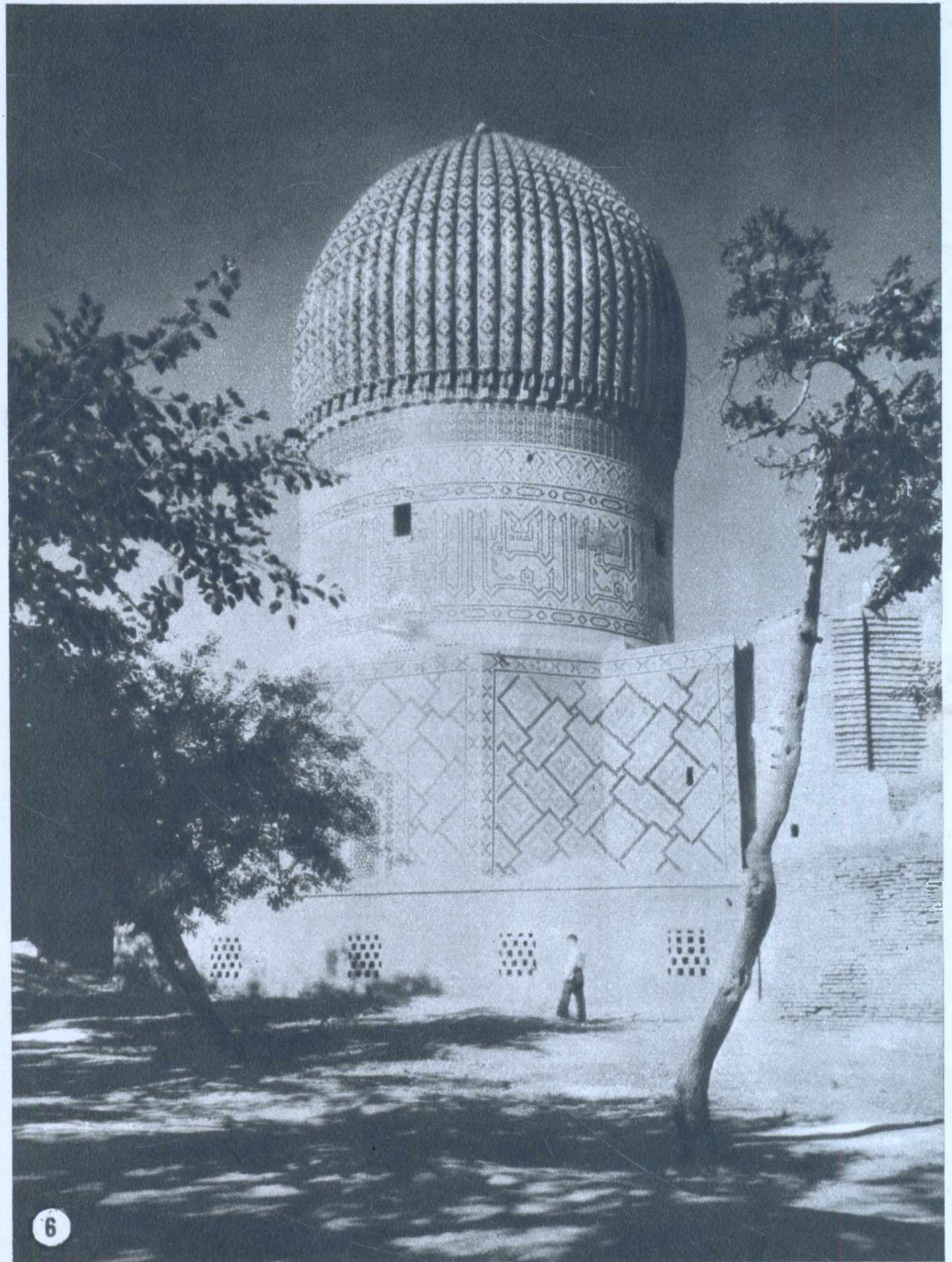
6. SAMARKAND

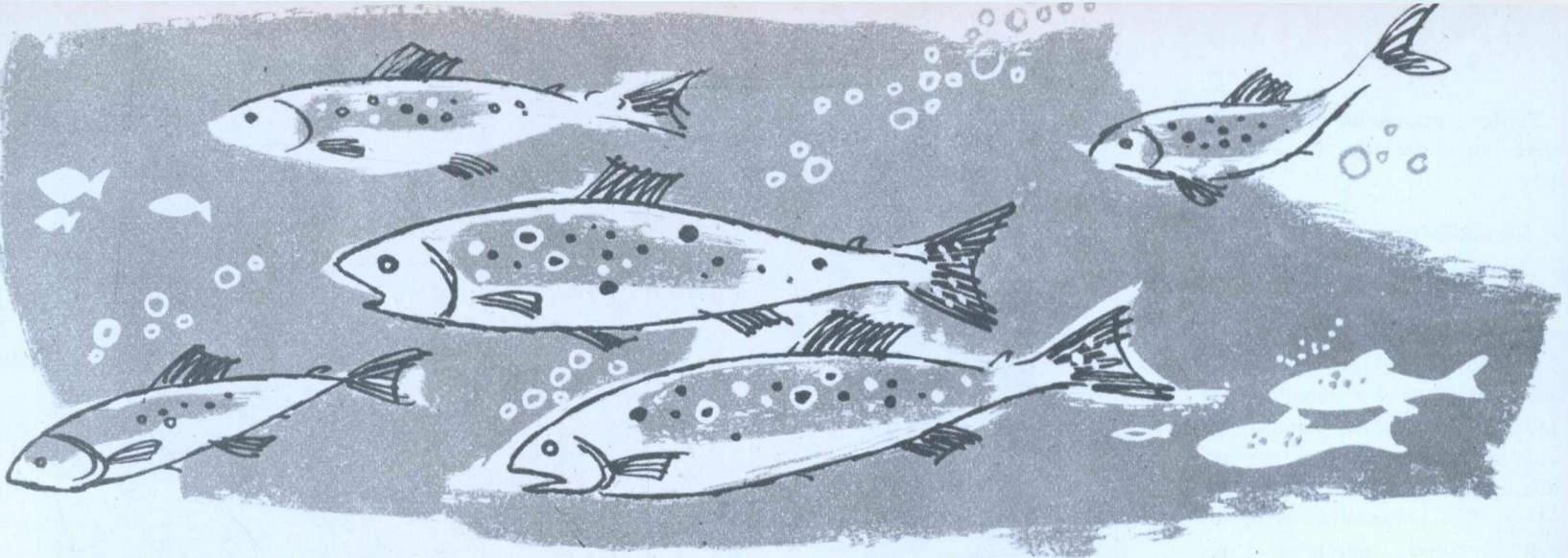
Mausoleul Guz-Emir, mormîntul timurizilor. Construirea acestui superb monument a fost începută în 1404. Tot aici este înmormîntat Uluk-bek, astronom celebru din evul mediu, nepotul preferat al lui Tamerlan; lui îi datorăm celebrele tabele cerești care nu și-au pierdut importanța nici pînă în zilele noastre.

7. TAŞKENT

Tradițiile vechilor maeștri se reflectă în arhitectura uzbecă modernă.

În fotografie: Teatrul de stat uzbec, de dramă și comedie lirică, construit în tradiționalul stil național.

NSOMONII ÎNSINGEREAZĂ APA •
 atura a scris drama râului Adams.
 Un miracol cu trei personaje. Cele
 trei personaje sînt: pește, râul
 și omul.

S-au întîlnit la sfîrșitul săptămîinii
 trecute lîngă un dig natural al deltei,
 pe malul lacului Shuswap.

S-au întîlnit sub cuibul vulturilor,
 lîngă heleșteul „văii”, în umbra Munților
 Stîncoși, acolo unde trăiesc oile de munte,
 lîngă vrtejurile în care păstrăvii slabi
 așteaptă icrele roșii aduse de curent ca să
 se ingrase mîncîndu-le.

S-au întîlnit în zilele de toamnă cu
 soare strălucitor, cînd cîntă pițigoi.

2.000.000 DE SOMONI PARTICIPĂ LA ADUNARE

În ceea ce privește peștii, se adunaseră
 2.000.000 de somoni cu trupurile roșii ca
 flacăra, cu boturile verzi ca sticla.

Rîul este afluentul unui afluent al
 fluviului Fraser, numit Adams.

Omul era fiul unui muncitor de la căile
 ferate din Olimpia, din statul Washing-
 ton, unde era director al secției de biologie
 a Comisiei internaționale a pescuitului
 somonului din Pacific.

Era o întîlnire de afaceri sub plopii cu
 frunzișul argintat și sub plopii americani
 cu frunzișul gălbui. Centrul de pescuit al
 lui Lloyd Royal era instalat pe dig, la
 gura râului Adams.

În acea dimineață, în timpul orelor de
 lucru, omul împușcase trei potrînichi cu
 pușca sa ușoară purtînd marca de fabrica-
 ție „Utica”. Dar în aceeași după-amiază era
 iar pe dig, supraveghîndu-și oamenii care,
 cu piepturile apărute de cîte o bluză largă,
 trăgeau de plutele galbene ale plasei mari.

Apa pe care el o supraveghea era roșie de
 somoni, și plasa tremura, plină de pești. Oa-
 menii săi prindeau peștii și îi răsturnau
 peste grătare metalice așezate pe trepieduri
 roșii.

Pescarii purtau mănuși de lînă pentru ca
 să nu strice mai rău pielea în parte vătă-
 mată a peștilor.

SE LEAGĂ PLĂCI DE IDENTITATE

Peștii sînt ținuți strînsi în interstițiile
 grilajelor și de spatele fiecăruia se leagă,
 la cca. 1 cm de aripioară, o sîrmuțică
 de nichel avînd la capăt o placă de iden-
 titate din material plastic.

Plăcile, care mai tîrziu aveau să fie
 strînse de-a lungul bancurilor de nisip
 ale râului Adams, trebuiau să confirme
 ceea ce știa de mult biologul american.
 Cu cîteva săptămîni în urmă, 17.000.000
 pînă la 18.000.000 de somoni grași, născuți
 orfani acum patru ani în aceleași ape scun-
 de, au luat drumul Pacificului de nord, la
 sud de Dutch Harbour, în insulele Aleu-

* Articolul acesta face cunoscută viața somoni-
 lor ce trăiesc în regiunea de pe coasta Pacificului
 învecinată cu Canada.

tine, la 2.000 de leghe vest de insula
 Vancouver.

Probabil că soarele le trimisese un me-
 saj secret, căci cu cozile lor mari deschise
 ca un evantai au cîrmit cu putere și și-au
 îndreptat milioanele de trupuri argintii
 și cilindrice spre gura fluviului Fraser.

15.000.000 dintre ei au fost opriți în
 călătoria lor forțată de năvoade, plase și
 capcane, precum și de pescarii indieni.
 ceilalți au reușit să se refugieze în Fraser
 mulțumită manevrelor americanului Lloyd
 Royal.

Dar după ce au străbătut strîmtora
 Juan de Fuca, în corpul lor s-au efectuat
 schimbări chimice foarte misterioase.

SOMONII ÎȘI SCHIMBĂ CULOAREA

Pielea argintie a unora dintre ei începu
 să fie pătată cu roșu. Pescarii numesc
 aceste pete „semnele apei”.

Penomenul devenea mai intens pe
 măsură ce urcau fluviul, cu viteza de 17
 leghe pe zi, fără hrană, trăind numai din
 rezervele lor de grăsime.

Trupurile femelelor se acoperiră cu pete
 multicolore pe fond stocajiu, burțile lor
 albe se umflară și se umplură cu icre
 roșii, strălucitoare.

Fiind mai lăudăroși, masculii se făcură
 de un roșu aprins, ca haîna lui Moș Gerilă,
 în timp ce capetele lor se făcură de un
 verde de opal. O linie negricioasă le apăru
 în jurul buzelor, iar pe nasul fiecăruia
 apăru un desen în formă de cîrlig.

De patru ani așteptau întîlnirea aceasta
 cu râul Adams și cu Lloyd Royal și doreau
 să fie îmbrăcați cum trebuie.

Rîul Adams îi aștepta.

De la Steveston, somonii au parcurs
 300 de leghe.

Rîul Adams, lung de 7 leghe, leagă
 lacul cu același nume de lacul Shuswap.
 El curge printre stînci înguste de granit
 numite „canyons” (canioane) spre heleștee
 mari și limpezi.

La sfîrșitul săptămîinii trecute, cînd
 primise marea năvală de somoni, râul
 curgea cu o viteză de un metru și jumătate
 pe secundă.

Temperatura sa de zece grade centigrade
 este ideală pentru fecundația peștilor.

Somonii făcuseră o călătorie lungă. În
 patul lor nupțial, femelele își scobiră un
 cuib adînc și se culcară pe o parte, după
 ce îndepărtaseră cu coada pietrele dim-
 prejur. Apoi se așezară în cuib.

Masculii le făceau curte.

Ele îi respingeau, apoi se năpusteau
 asupra lor, mușcîndu-i pînă la os, și îi
 prindeau de coadă scuturîndu-i.

Nu-i primeau pe masculi decît atunci
 cînd erau complet pregătite. Atunci se
 gudurau și se alăturau lor. Rămneau
 astfel împreună ca niște perechi de dan-
 satori, suspendați în cuiburi, cu aripioa-

rele de la spate ieșind din apă și cu capetele
 adîncite în fluviu.

Cu dinții lor încărcăți cu venin, masculii
 îi atacau pe celibatarii „liberi” care în-
 cercau să le fure femelele. La un moment
 dat, lipși unul de altul, femelele scoteau
 icrele, iar masculii le acopereau de îndată
 cu un nor de culoare alburie.

Același act se repeta și mai departe.
 În susul apei. Nisipul pe care femelele îl
 scormoniseră pentru un cuib nou cădea
 acum pe cuibul vechi, acoperînd icrele și
 apărîndu-le de frig, de păstrăvi și de alți
 pești de pradă.

Spre sfîrșitul zilei, femelele se descăr-
 caseară de toate icrele lor. Mai făceau ici,
 colo eforturi ca să-și sape cuiburi noi, dar
 cozile lor nu mai erau decît cioturi fără
 formă, și cartilajul de pe boturile lor era
 zdrențuit. Pete de mușgai galbene le acop-
 erău carnea pătată de pe spatele lor.

MASCUII MOR ȘI EI

Masculii părăsiră femelele; fiind poli-
 gami, căutau alte aventuri amoroase. Dar
 moartea îi lovi curînd și pe ei. Lloyd Royal,
 care-și supraveghea somonii, știa că
 peste cîteva zile, va găsi 2.000.000 dintre
 ei morți, culcați pe prundișul lucios ca
 marmura, lustruit de zbuguirile nupțiale
 ale peștilor.

Știa că frunzișul plopiilor americani va
 acoperi trupurile plutitoare ale somonilor.
 Știa că se vor vesteji și culorile lor fru-
 moase și că vor deveni roșii... ca obraji
 babelor.

Trupurile lor plutitoare vor fi reținute de
 resturile construcțiilor ridicate de castori.
 Încă de pe la sfîrșitul săptămîinii trecute,
 peștii nu mai erau decît apă și celuloză,
 din cauza postului lung în care pieduseră
 două treimi din greutatea lor.

Știa, de asemenea, că se apropia timpul
 cînd urșii negri se vor năpusti asupra
 cadavrelor acoperite cu mușgai și că
 pescărușii vor sfîșia cu ciocurile lor ochii
 galbeni și albi ai somonilor, în timp ce
 peștii mari, cu capul roșu, vor despuia
 oasele fragile de carnea ce le acoperea.

Dar Lloyd Royal se gîndea și la cui-
 burile cu icre roșii și strălucitoare pe care
 soarele cald de primăvară le va face să se
 deschidă, să devină larve, iar larvele se
 vor hrăni cu gălbenușul ouălor sparte și vor
 deveni mormoloci.

Acești mormoloci se vor hrăni cu purici
 de apă, și în iarna următoare vor primi un
 mesaj și vor străbate marea pe drumul
 urmat de mamele și tații lor, pe care nu
 îi văzuseră niciodată, pentru a ajunge
 din nou aici.

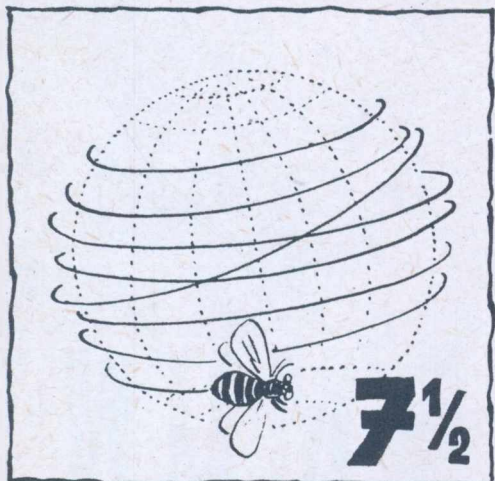
Vor reveni în 1962, la întîlnirea prevă-
 zută cu râul Adams, și probabil și cu
 Lloyd Royal.

MAC REYNOLDS

EXTRAS DINTR-UN ARTICOL DIN
 „VANCOUVER SUNDAY” — CANADA

MIRACOLUL DIN RÂUL ADAMS

...pentru a aduna un kilogram de miere o albină trebuie să parcurgă în zbor aproape 300.000 de kilometri și să culegă mierea din 12.000.000 de flori?

...de la Herodot și pînă în zilele noastre nu există părere unanimă în ce privește locul de unde izvorăște Nilul? În ultimul timp, majoritatea savanților recunosc drept originea Nilului izvorul din munții de lângă orașul Usmuboura în Ruanda-Urundi. De acolo pînă la gurile Nilului sînt cam 6.700 km.

★

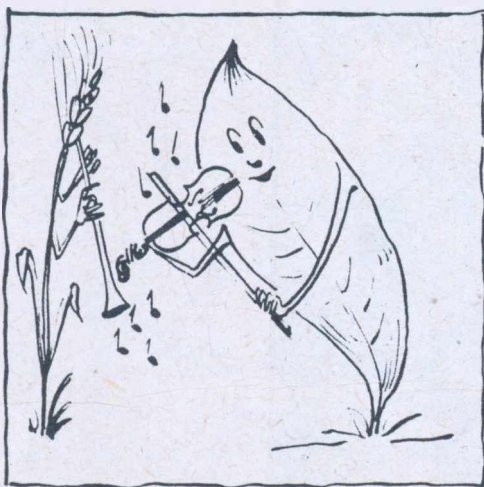
...laptele nu este numai produsul animalelor mamifere?

Aproape jumătate din omenire bea laptele produs din plante; acesta este destul de hrănitor, dar nu atît de bun la gust ca laptele de vacă. Pentru a obține lapte în țările calde și tropicale, se stoarce sucul palmierului și al cocotierului sau se extrage din semințele uleioase, la fel de bogate în albumină și grăsimi ca laptele animalelor. În China, lactatele se prepară din soia, o plantă cultivată pe întinderi foarte mari în această țară.

...vegetația este sensibilă la zgomot? Botaniștii indieni au constatat că selecționînd anumite sunete se poate

Știați că?..

obține grăbirea sau încetinirea creșterii plantelor. După experiențe făcute timp de șapte ani, s-a găsit că plantele cele mai „muzicale” sînt tutunul și orezul.

★

...fierul poate să fie transparent ca sticla?

Dacă reușim să-l întindem pînă la o grosime mai mică decît o miime de milimetru devine și el transparent.

★

...cea mai veche „operație chirurgicală” a fost făcută acum 45.000 de ani? Descoperirea a fost făcută în cursul unor săpături, în nordul Irakului, unde s-a găsit scheletul unui om din Neanderthal cu o mîină amputată.

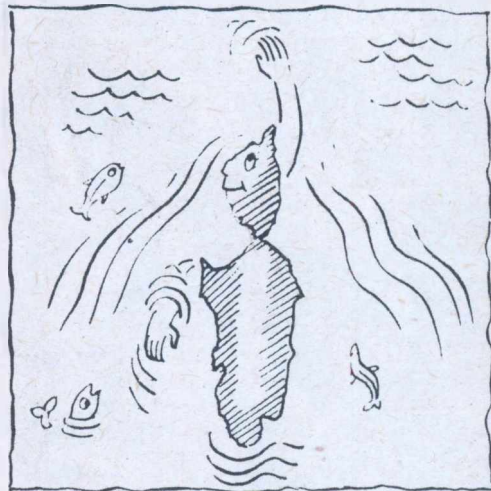
Operația fusese executată cu „instrumentul chirurgical” cel mai primitiv — toporul de piatră.

★

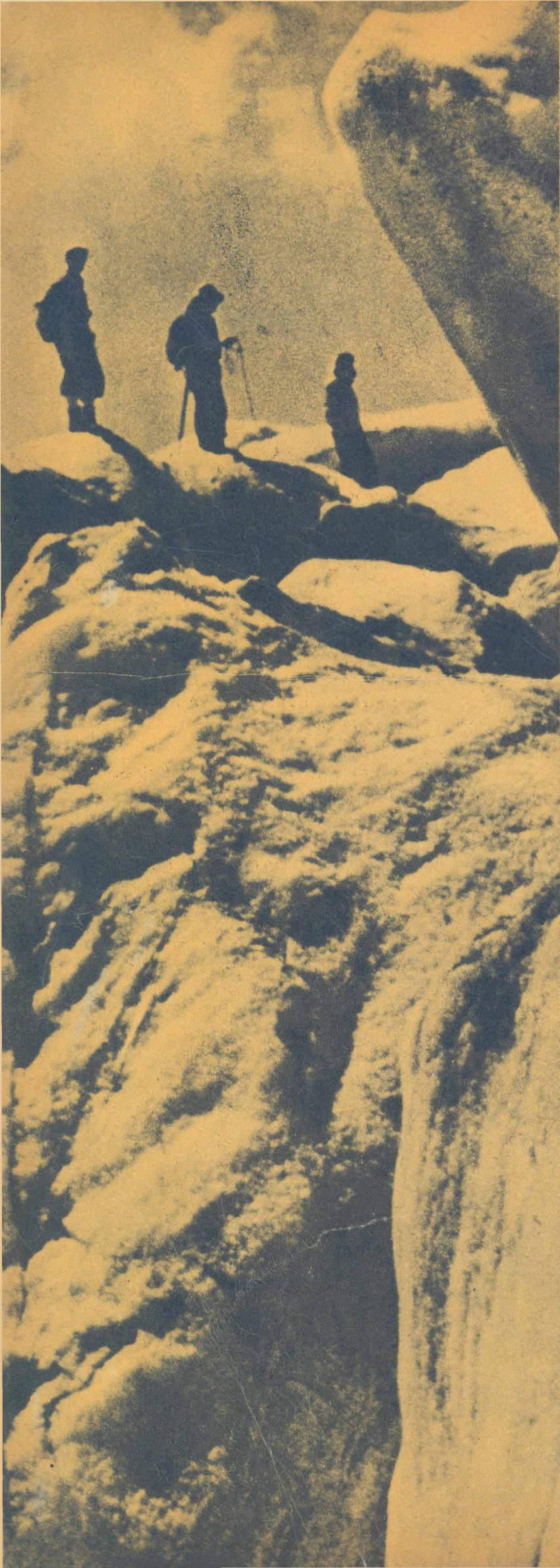
...broasca înghite hrana cu o viteză fenomenală? Cu ajutorul unei fotografieri foarte rapide, s-a numărat că broasca face 4.000 de mișcări de deglutiție într-un minut. Ochiul omenesc nu este în măsură să le urmărească. Astfel se confirmă, probabil, opinia publică care spune că broasca poate să rămînă nemîncată chiar și zece ani.

★

...Corsica este o insulă „plutitoare”? Măsurătorile efectuate în ultimul timp au dovedit că ea s-a deplasat în cursul ultimilor 80 de ani cu 10—12 metri spre est. Specialiștii explică acest fenomen prin efectul forțelor tectonice din masivul insulei.

...după spusele unui grădinar olandez anumite flori se simpatizează, iar altele se urăsc? De exemplu, garoafa și heliotropul se simpatizează cînd sînt împreună într-un buchet și rămîn proaspete mai multă vreme. În schimb, trandafirul și rezedă nu se pot suferi, pentru că atunci cînd sînt puse într-un buchet împreună se veștejesc repede. Ținute separat, aceste flori se mențin bine.

E multă vreme de când oamenii nu se mai tem de munți. Înainte de a învinge înălțimile au fost nevoiți să învină prejudiciile și forțele obscure cu care le încumuna legenda.

Sînt sute și sute de mii de oameni ce-și folosesc tinerețea și inteligența pe bunul și vechiul granit al planetei noastre, ale cărei vîrfuri sînt acoperite de ghețuri.

Alpinismul a devenit un sport al maselor, ca și zborul fără motor și ciclismul. Este o modalitate de a te evidenția învingînd în același timp natura și propria-și fire.

Victoria dobîndită pe munte nu este niciodată rezultatul individualismului sau victoriei supraomului. Este rodul unei lupte colective, al coardei—acest simbol al fraternității și al solidarității oamenilor în eforturile lor.

Caldă prietenie ce se naște în refugiile de pe înălțimi sau în lupta aprigă dusă pentru a-i smulge muntelui secretele îi leagă pe alpinisti pînă în pragul morții.

Ce exemplu minunat este acela al dramei de pe Eiger (Alpii bernezi) în care 90 de oameni, făcînd parte din cinci națiuni, și-au unit eforturile în august 1957 pentru a încerca salvarea a patru alpinisti ce rămăseseră încolțiți pe celebra pantă de nord.

Dorim să vă amintim de această frumoasă pagină de fraternitate umană:

ASCENSIUNEA CEA MAI PERICULOASĂ DIN ALPI

Muntele Eiger, care se înalță deasupra Oberlandului, atîngînd 3.975 m, se bucură de un renume sinistru. Nu oricine poate să încerce ascensiunea lui. Avînd aspectul unei piramide impresionante, fața sa dinspre nord, veșnic în umbră, se ridică asemenea unui zid drept de 1.600 m. Prima treime este formată din surpăturile neînclinate ale pietrelor ce se rostogolesc din vîrf. La a doua treime alternează trei pante de gheață abrupte și nesigure. Ultima treime se ridică ca un turn de granit absolut vertical.

Intr-o astfel de „cursă” totul este să mergi repede, foarte repede. E o problemă de viață și de moarte, căci în primele ore ale zilei soarele mîngie piscul înghețat și, sub acțiunea razelor sale, desprinde pietrele a căror cădere constituie pericolul principal.

Dificultățile tehnice sînt mari, și, mai ales, vremea fiind cu totul nestatornică, furtunile se declanșează acolo cu o violență subită și înspăimîntătoare.

Călăuza franceză Gaston Rebuffat a spus despre Eiger: „Este un holovan într-un timp cu fiori”.

Din 1935 și pînă în 1938, 15 alpinisti și-au găsit moartea pe Eiger. În sfîrșit, în 1938, „primul urcuș” este efectuat de patru germani. Abia în 1947 călăuzele franceze Louis Lachenal și Lionel Terray au putut să-și atribuie „al doilea urcuș”.

4 AUGUST 1957

Intr-o duminică, la 4 august 1957, doi germani și doi italieni au început urcușul. Joi 9 august, hotellerul de pe „mîlc Scheddeg”, urmărind cu luneta progresul celor patru oameni, vede că au rămas prizoniți pe un colț de stîncă, la aproximativ 3.000 m înălțime, și dă alarma.

În noaptea următoare, o caravană elvețiană compusă din 22 de oameni pleacă spre culme pe drumul „normal”, ca să încerce o salvare de acolo. Vineri 10 august, la ora 10,45, sînt văzuți prin lunetă

MUNTE ȘI FRATE OAMENI

doi oameni ce se deplasează. Un al treilea nu se mișcă, iar al patrulea este invizibil.

La ora 14, Geiger, pilotul elvețian al ghețarilor, zboară deasupra celui de-al patrulea, care, deși pare rănit, flutură o batistă.

După-amiază mai urcă încă alți trei oameni, dar sînt la o distanță de cîteva sute de metri de vîrf. Nori grei se adună cînd pe cer, și alpinistii dispar în ceață.

În Elveția și în țările vecine acțiunea de solidaritate se organizează. La 10 august spre amiază, tovarășii de coardă francezi Terray și Debré ajung primii în vîrf, urmați de elvețienii Sella, Staelli, Friedli și Uttendopler.

Cei trei care urcau într-una se află acum la 400 m de vîrf. Sînt pe munte de șapte zile și șase nopți.

Tentativele de a ajunge la el nu reușesc.

Dar și alți salvatori sînt pe drum: italieni, germani, veniți cu avionul, și 20 de alpinști polonezi din Zakopane ce se află la antrenament în Oberland urcâ și ei pe panta de sud-vest.

În sfîrșit, duminică 11 august, italianul Cordi este urcat de-a lungul unui perete de 400 m de către germanul Alfred Helepart, performanță unică în analele acestui munte înspăimîntător.

Cu toate eforturile depuse de cei 90 de salvatori, grupa compusă din ceilalți trei rămîne pierdută, dar Claudio Cordi este smuls mortii.

CÎND UN FEROVIAȚ (ALPINIST) ÎNȚILNEȘTE UN ALT FEROVIAȚ (TOT ALPINIST)

Fraternitatea ce la ființă în munți și se hrănește cu dragoste nu se dovedește numai în caz de pericol.

LE FRATERNITATEA LOR

de RENÉ ROUGERON

Mai sînt și „cursele” întreprinse în coman de oameni ce trăiesc și trudesc în diferite colțuri ale globului; astfel, în anul din urmă, alpinști sovietici și chinezi au încercat împreună ascensiuni grele. În aceste „curse” oamenii învață să se cunoască mai bine și să se stîneze.

Cu prilejul uneia dintre aceste „călătorii de prietenie”, cinci alpinști francezi, muncitori la calea ferată, au fost să viziteze, în Caucaz, patru feroviarți sovietici, și ei alpinști, de care fuseseră invitați.

Un desenator, un conducător de locomotivă electrică, un maestru, un mecanic de locomotivă cu aburi și un subșef de depou, toți francezi, se aflau, așadar, în Caucaz anul trecut, la 18 iulie, în tabăra Adyl

Sou, în valea Daksan, la 1.800 m altitudine. Cel patru tovarăși care îi invitaseră erau: un tîmplar, un maestru, un inginer din Ordjonikidze și un specialist în căi ferate de la Moscova.

Primele zile au fost folosite pentru o recunoaștere de vreo 200 km în centrul masivului.

După acest „început”, feroviarții au pornit să urce pe Elbruz (5.630 m), uriașul Caucazulului, ascensiune realizată fără accident. Pantele sale nu mai văzuseră francezii din 1909.

Cei nouă oameni au făcut apoi ascensiunea muntelui Ciurosokva (4.300 m), unde au găsit un bilet scris de celebrul alpinist britanic John Hunt, care fusese acolo înainte lor.

În 1959, cei cinci francezi vor primi la rîndul lor, în Alpi, vizita celor patru tovarăși sovietici. Astfel va continua și se va dezvolta prietenia legată sus pe culmi.

REGULA COMUNĂ

Muntele oferă, fără îndolală, un teren cu totul propice pentru exprimarea frăției dintre oameni.

Și experiența comună face ca în săsă sportul să progreseze. Schimbările de experiență permit alpinștilor să compare eficacitatea și soliditatea echipamentului lor.

Materialele francezilor, ultrasor, înșiră uneori neîncredere alpinștilor din alte țări. În schimb, reșourile lor de cort provoacă invidia tuturor.

Condițiile de securitate absolută în care se fac ascensiunile în U.R.S.S. merită să fie reținute. Ele pornesc de la principiul foarte just că viața omenească e mai prețioasă decît orice.

Cînd este vorba de a cota greutatea întîmpinate pe munte se pot confrunta mai multe sisteme. Cota sovietică, de pildă, se aplică la ansamblul cursei și nu, ca în Franța, obstacolelor majore.

Aceste probleme tehnice duc toate spre același tel: posibilitatea dată unui număr cît mai mare de amatori de a practica sportul lor favorit cu o siguranță cît mai mare.

Marele alpinist francez Lionel Terray scria în 1958:

„La toate disciplinele sportive există cîțiva campioni și mulți practicanți. Toți simt mare plăcere, cu toate că greutatea exercițiilor sînt proporționale cu capacitatea fiecăruia.

Alpinismul nu face altceva decît să urmeze regula comună”.

portul la cel de-al VII-lea Festival

În cursul festivalurilor precedente, manifestările sportive au trezit mare interes printre participanți. Cam 55% dintre participanții celui de-al VI-lea Festival au luat parte la aceste manifestări din program. Sîntem conșinși că programul sportiv de la cel de-al VII-lea Festival se va bucura de un interes la fel de mare. După cum am aflat de la Comisia permanentă a Comitetului internațional de pregătire, programul va consta din șase părți: Competiții pentru insigna celui de-al VII-lea Festival; competiții sportive prietenești ale tineretului; o serie de evenimente sportive internaționale (turnee de fotbal, de hochei pe gheață, de box, de atletism ușor, de polo pe apă); o tabără internațională în corturi a tineretului; o competiție internațională a motocicliștilor și întîlniri între conducătorii organizațiilor sportive pentru discutarea problemelor sportive și tehnice.

Am dori să dăm aci cîteva amănunte despre competițiile sportive ale tineretului, dat fiind că ele sînt, probabil, pe lingă competițiile pentru insigna festivalului, cele mai interesante pentru viitorii participanți la festival.

După cum ne spuneau prietenii de la biroul sportiv al Comisiei permanente, competițiile vor oferi organizațiilor muncitorești și studentești, organizațiilor sindicale și sportive ale tinerilor, cluburilor regionale și asociațiilor asemănătoare care, în general, nu sînt membre ale marilor asociații sportive internaționale prilejul de a-și măsura puterile într-o întîlnire internațională.

Pentru competițiile masculine se prevăd următoarele discipline: fotbal, atletism ușor, baschet, volei, tenis de masă, natație și ciclism. La femei, competițiile de fotbal și ciclism se vor înlocui cu șah și badminton.

Sperăm că mulți dintre cititorii noștri vor avea posibilitatea de a participa cu succes la aceste competiții interesante.

Copiii republicii noastre

Ca să găsești mărturii despre o copilărie fericită, azi nici nu trebuie să umbli mult. Le găsești la tot pasul. Bundoara, și aici în camera pionierilor de la Școala de 7 ani nr.

171 din București, unde am poposit pentru a surprinde un crîmpei din viața copiilor noștri.

Aici aproape în permanență e activitate. Un pionier mărunțel completează o nouă filă în jurnalul de zi al unității... Un altul se ocupă de albumul filatelic... Cîțiva discută aprins planul unui concurs sportiv... Iar instructorul de pionieri abia mai prididește să răspundă la multimea întrebărilor ce i se pun!

Exuberanța și voioșia lor molipsitoare aproape mă derutează. Cum să încep?

Iată că în prag, deschizînd larg ușa, se arată și George Limbășanu, un pionier voinic, vioi, îmbujorat, de bună-seamă de la joaca pe care a tras-o afară, în zăpadă. Zice:

— Grozav chef așa avea acum să scriu un articol!

Dînd însă cu ochii de mine — un necunoscut —, se fîstăcește puțin. Intrăm totuși în vorbă. Aflu că George-i „redactorul-șef” al revistei pionierilor din școală „Voci de primăvară”, în curs de apariție, colaborator nelipsit al gazetei de perete, ba chiar și al unor publicații centrale: „Scînteia pionierului” și „Cravata roșie”. Cei de pe margine se văd obligați să facă unele completări: lui George nu-i scapă nimic din viața unității de pionieri; ce mai, un adevărat „redactor”!

De aceea l-am și ales să-mi dea o mînd de ajutor. L-am întrebat:

— Dacă ți s-ar cere acum, pe loc, să așterni pe hîrtie un articol, spre exemplu, despre viața fericită a copiilor din țara noastră, cum i-ai da de căpătîi?

— Simplu, răspunde el. As scrie despre noi. De pildă, chiar despre noi cei de față aici, în camera pio-

nierilor. Petruța, Barbu, Ghiță... Să-i cunoașteți numai!

Cu ajutorul lui, am încercat să-i cunosc.

O FETIȚĂ DE VIRSTA REPUBLICII

Mărunțică, cu codițe și cu doi ochișori ca de veveriță... Așa e Petruța Drăgan. E o elevă tare silioasă și pionieră inimoasă. Nu degeaba detașamentul clasei a V-a B a ales-o președintă!

Dar ceea ce a făcut-o mai ales cunoscută e desigur glăsciorul ei de aur. Nu o dată au avut prilejul pionierii s-o audă cîntînd pe la adunările de grupă sau de detașament, pe la diferitele serbări. Nu se mai săturau ascultînd-o!

Iată însă că la un moment dat se anunță un concurs pentru corul de copii radio. S-a prezentat și Petruța și a reușit. De cîțiva ani cîntă în acest renumit cor de copii.

Corul a ajutat-o să-și cultive mult vocea; la aceasta, părinții au hotărît să adauge și o pregătire muzicală corespunzătoare. Petruța învață și pianul.

Drumul Petruței nu se oprește aici. La radio, într-o bună zi, au venit niște tovarăși de la Teatrul de operă și balet. Căutau cîțiva copii talentați. Au ales-o și pe Petruța. Cu încă patru fetițe a jucat în „Carmen”, interpretînd un cîntec de copii. Și unde mai pui că a jucat în travesti!

A mai apărut și în „Boema” și în „Ion Vodă cel Cumplit”. De cîrînd i-au făcut și proba costumului pe care-l va purta în „Othello”...

Atracția Teatrului de operă și balet e mare! Nu de mult, într-o dimineață din zilele de vacanță, Petruța a asistat la o repetiție a baletului „Concert în fa”. De data aceasta, în calitate de spectacol. Încîntarea i-a fost atât de mare, încît nici n-a băgat de seamă cum a trecut vremea. Acasă a așuns pe la 3 după-amiază!

Despre toate acestea, despre „Carmen” și despre „Ion Vodă cel Cumplit”, despre repetiții și spectacole,

Petruța vorbește cu aerul cel mai firesc din lume. O și văd cum, cu același aer, urcă grăbiță treptele operii, trecînd printre coloanele ce par uriași pe lângă sătura ei mărunțică. Petruța, jala strungarului în fier Marin Drăgan de la „Grivița roșie”, n-are de unde ști, decît doar din auzite, că au fost vremuri cînd copiii muncitorilor abia dacă apucau să învețe scrisul și cititul. Toate amintirile ei sînt de anii luminoși ai republicii.

CHIMIE ȘI POEZIE

Cu gesturi largi, George îl prezintă pe unul dintre colegii lui din clasa a VII-a:

— Barbu Ionescu... Cu alle cuvinte: chimie și poezie...

Am înțeles mai apoi că e vorba de două pasiuni ale lui Barbu, aparent atît de deosebite.

Barbu e scotit printre cei mai hîni elevi din școală. Numai 9 și 10 pe toată linia catalogului! Notele însă nu spun totul; ele nici n-au cum să spună cît de mare e dorința lui Barbu de a ști cît mai multe. Iată, a îndrăgîl chimia încă de la primele lecții. Nu s-a mulțumit, însă, doar cu ceea ce primea la școală. S-a înscris, de aceea, în cercul de chimie de la Palatul pionierilor. Aici, în laboratoare, printre eprubete și substanțe de tot felul, a descoperit lumea interesantă a științei. Ceasurile petrecute în cercul de chimie, săpîmînd de săpîmînd, îi par neprețuite.

Se vede de aici că cine-i setos de cunoștințe găsește ușor și mijloacele de a și le îmbogăți.

Dar lui Barbu îi place și poezia, deși se folosește de toată puterea lui de convingere pentru a ne face să credem că aici e vorba de un divertisment doar. Adevărul e că scrie. Poeziile lui, îndeosebi cele satirice, sînt mult apreciate de către colegi. Scrie și proză. A început chiar un roman inspirat din lupla haiducească împotriva împăririi boieresti și a jugului otoman. Găsești, desigur, în scrierile lui destulă naivitate copilărească, dar și imagini și idei uimi-

toare prin prospețimea și spontaneitatea lor.

În viața cotidiană însă, după cum mărturisește chiar Barbu, se întîmplă uneori să nu mai poți deosebi unde sîrșește chimia și unde începe poezia. Nu de mult i-a fost dat să afle, din ziare, o mulțime de date despre înflorirea țării noastre în cursul acestui an. În mod deosebit însă l-au impresionat acelea care vorbeau despre avîntul pe care-l ia industria chimică. Chimia e la ordinea zilei.

— E și firesc, comentează Barbu. Țara noastră e doar un uriaș izvor de bogății nemăsurate! Petrol, gaze, cărbune, lemn, stuf... Vă dați seama? Va veni ziua cînd întreaga țară va fi un uriaș laborator, o uriașă uzină chimică. Agricultură chimizată... Fibre și țesături sintetice... Cauciuc... Mase plastice la tot pasul...

Este aici și chimie, dar e și poezie!

TREI AMICI

Nicu Teodorescu, Octavian Georgescu și Ghiță Cojan... Toți trei sînt dintr-o VI-a. Precuparea comună pentru problemele de știință i-a adunat pe toți trei în cercul de știință și tehnică atractivă de la Palatul pionierilor. Cu toate aceste puncte comune, cei trei sînt totuși atît de deosebiți unul de altul! Nicu e mai retras, liniștit și migălos (de aceea i s-a și dat în grijă arhiva unității de pionieri). Precupat intens să se informeze de tot ce e nou în știință și tehnică, după cîte se pare, nu i-a scăpat nimic din tot ce s-a scris pînă acum despre racheta cosmică sovietică sau despre spărgătorul de gheață atomic. Octav e mai vioi, isteț, mare șahist și responsabil al jurnalului de zi al unității. Lui Octav îi plac și mașinile. La un moment dat umpluse un caiet cu toate tipurile cunoscute de mașini. A desenat, de asemenea, diferite tipuri de nave. Cel mai reușit dintre aceste desene a fost, însă, fără îndoială, acela care înfățișa cruciera „Aurora”, cu tunurile îndreptate spre Palatul de iarnă și care

a și apărut, de aceea, la gazeta de perete. Cum însă tehnica avansează cu pași de urias, Octav s-a apucat acum să deseneze cele mai noi tipuri de rachete interplanetare. Cîl despre Ghiță, el e dintre aceia care nu-și găsesc o clipă astîmpărul, veghic în mișcare și, oricît ar părea de cîndat pentru că filatelia cere multă răbdare și migală, aceasta e toluși pasiunea lui. El se ocupă, de altfel, de albumul filatelic al unității.

Prietenia celor trei are un aspect oarecum bilateral: pe Nicu și pe Octav îi apropie faptul că sînt colegi de clasă, amîndoi în clasa a VI-a A (Ghiță e în clasa a VI-a D); Ghiță și Nicu sînt în schimb vecini, locuiesc pe aceeași stradă. De aici și o bifurcare a unor interese comune. De pildă, Nicu și Octav, mari iubitori ai cărților lui Jules Verne, obișnuiesc să schimbe între ei cărțile pe care reușesc să le achiziționeze. Iar Nicu și Ghiță, pe de altă parte, sînt, mă rog, ca între vecini. Cînd, de pildă, s-a paval strada pe care locuiesc, și lucrările ajunseseră în dreptul casei lui Nicu, Ghiță s-a grăbit să-i dea o mîndă de ajutor — să scoată pietrele vechi, să care nisipul etc. —, pentru ca lucrătorii să poată termina mai repede. Același lucru l-a făcut și Nicu, la rîndul său.

O nouă acțiune comună îi atrage din nou în zilele acestea pe cei trei prieteni: au pornit să strîngă împreună fier vechi. Așa, împreună, vor reuși să strîngă o cantitate mai mare. Unde-s trei, puterea crește...

„GRIJILE“ LOR

Sînt griji și griji pe lume. Îmi vin și acum în minte cutremurătoarele rînduri din scrisorile unor copii adunate de o cunoscută publicistă din Italia. Rînduri despre lipsa bucuriei copilărești, despre grija apăsătoare a zilei de mîine. Am vrut să știu care sînt grijiile, preocupările acestor copii în tîlniși într-o cameră a pionierilor.

Iată, după spusele a doi dintre pionierii mai „bătrîni“ din unitate — Anisoara Ionescu și Nicolae Picu, președintele unității, amîndoi din

clasa a VII-a —, ce-i preocupă mai mult: cei mari plănuiesc să meargă în colectiv la Muzeul de istorie a partidului; cei mici trăiesc de pe acum emoția apropiatei lor înțîlniri cu mama lui Constantin David, erou al clasei muncitoare din țara noastră. O problemă arzătoare, ridicată și de către cei mari, și de către cei mici, e aceea a amenajării unui patinoar în curtea școlii. Vor, de asemenea, să-și cunoască cîl mai bine cartierul în care trăiesc. Și aceasta le dă multă bătaie de cap, avînd în vedere că e la mijloc un adevărat concurs între unitățile de pionieri din București pentru cucerirea și cunoașterea amănunțită a capitalei noastre dragi prilejuit de apropierea aniversării a 500 de ani de la înstînfarea sa. La drept vorbind, copiii aceștia cu ochi ageri știu cîte ceva despre cartierul lor. Iată un fel de cronică a cartierului pe care ei au alcătuit-o verbal, ad-hoc:

Ionescu: Cunoșc trei locuri în cartier care înaintele vreme nu erau decît niște maidane și pe care acum muncitorii își construiesc prin credit de stat locuințe.

Cojan: Cine nu știe însă cele 6 blocuri muncitorești noi de lîngă parc?

Picu: Prin muncă voluntară s-a construit casa de cultură a tinerețului.

Georgescu: La fel s-a amenajat un parc al copilului lîngă „Textila“.

Teodorescu: Pe străzile Hagi Ghiță și I Mai s-au deschis biblioteci.

Cojan: Iar clubul C.F.R. s-a reamenajat. Are și o școală de muzică. Poate să spună și Picu, pentru că e la cercul de vioară...

Etc. etc. Nicolae Picu ține să adauge că nu-i de ajuns doar să-ți cunoști cartierul, dar trebuie să te gîndești ce poți face și tu ca el să devină mai înfloritor. Copiii au și descoperit pe loc că un anume teren, nu departe de școală, ei l-ar putea amenaja ca spațiu verde, cu cîțiva pomi, cu bănci...

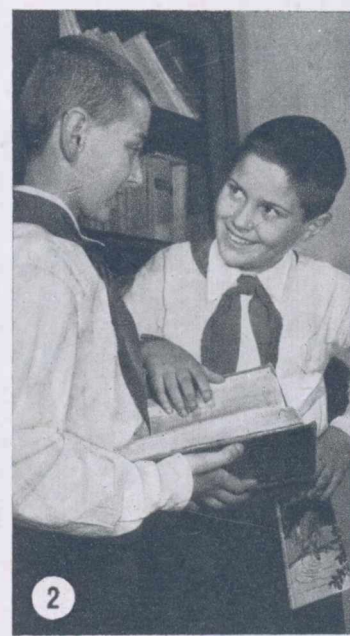
Griji și griji...
Faptul că Petruței îi pare firesc să urce treptele operei, că ea și

mulți copii ai oamenilor muncii își dezvoltă talentele, faptul că Barbu și mii de alți școlari ca el pot să soarbă din plin cunoștințe, toate mijloacele fiindu-le puse la dispoziție — inclusiv fostul palat al hohenzollernilor, azi Palatul pionierilor —, faptul că Nicu, Octav și Ghiță au un timp atît de larg de manifestare pentru interesele multilaterale și chiar faptul că toți acești copii pot și vor să ajute, după puterile lor, la înflorirea patriei, — toate acestea la un loc vorbesc de la sine despre fericirea pe care copiii noștri o datoresc partidului. Sub grija sa părintească cresc și înfloresc mlădițele republicii noastre.

VIRGIL CARABA
Republica Populară Romîna

3

2

1. În cercul de chimie de la Palatul pionierilor. Barbu într-un moment de mare încordare: aici e vorba doar de chimie!

2. După expresia de pe fețele celor doi — Octav și Nicu — e lesne să ghicești că-i vorba nu despre preo carte oarecare, ci despre una scrisă de Jules Verne!

3. S-a ivit un nou prilej ca Nicu și Ghiță să se ajute între ei într-o chestiune gospodărească.

4. „Aceștia sîntem noi, cei din reportaj. Lipsește doar «redactorul» nostru George, care-i dus cu treburi-le lui reportericești...”

4

*Ce-ți
lipsește
pentru
a fi
fericită*

*Am pus întrebarea
aceasta cîtorva fete.
Iată ce ne-au răspuns.*

N PACEA

Nu am în urma mea o viață prea lungă. Dar am destulă experiență pentru a spune: Ca să fii fericit trebuie, mai întâi de toate, să trăiești în pace. Am o meserie modestă, sînt croitoreasă. Profesiunea noastră este mai întâi de toate o profesiune pașnică, ea servește întregii comunități. Nu există casă sau familie ce se poate lipsi de serviciile noastre. Chiar dacă o femeie știe să coasă, totuși își comandă din cînd în cînd cîte o rochie într-un atelier sau cumpără un articol gata confecționat.

Noi cei din croitorie avem dese prilejuri să observăm viața oamenilor. Săracul e de obicei prost îmbrăcat. Dacă cineva însă poartă haine frumoase, este semn că-i merge bine. În ultimii ani, clienții ne aduc materiale de valoare mare. Lucrul nu ne lipsește niciodată.

Eram mică de tot în timpul războiului și nu-mi mai amintesc de loc de această epocă. Dar maestrul nostru, Nikita Titici Romașkin, a făcut războiul și ne povestește că a fost o perioadă îngrozitoare. El personal a avut de suferit, căci i s-a amputat un picior și poartă acum o proteză. Ne spune adesea că oamenii trebuie să acorde mare importanță menținerii păcii pe pămînt, că fiecare trebuie să-și vadă de munca sa și că dacă se ivesc neînțelegeri trebuie soluționate în chip pașnic.

Și eu gîndesc la fel ca maestrul. Doresc pacea din toate puterile, o doresc pentru ca tatăl și mama mea să poată trăi, pentru ca frații și surorile mele să poată crește în siguranță. Numai în timp de pace își pot comanda oamenii haine noi la noi în atelier.

NINA ȘVARIUGHINA

croitoreasă la Fabrica nr. 15 - Moscova, U.R.S.S.

MUNCA

Vai! Nu îi este ușor unei fete să răspundă unei asemenea întrebări. Pentru una este bogăția, pentru alta familia,

pentru a o treia focul sacru al artei. Dar dacă o întrebi pe prietena mea Atena în ce constă fericirea ei, îți va răspunde fără șovăială: fericirea este să poți întotdeauna să-ți câștigi piinea.

Atena e dactilografă. E o fată modestă, muncitoare. Totuși de aproape doi ani e fără serviciu. Șomajul constituie un mare flagel pentru tineretul nostru. Industria Greciei nu se dezvoltă decît foarte încet. De aceea cei mai frumoși ani ai vieții trec adesea în căutarea unei slujbe. Iar cel ce are norocul să o fi găsit trăiește cu frica veșnică de a o pierde. Întreprinderile și birourile dau adesea faliment sau sînt obligate să-și reducă personalul, și atunci muncitorii și funcționarii sînt din nou pe stradă. De aceea, pentru multe din prietenele mele, fericirea este înainte de toate să ai de lucru.

KULIA POLITU

*membră a Sindicatului funcționarilor
dactilografi — Atena, Grecia*

DRAGOSTEA

Am auzit odată o legendă. Un băiat a întâlnit o fată și s-au îndrăgostit unul de altul. Se iubeau într-atît că nu mai puteau trăi unul fără celălalt. Dar în țara în care trăiau erau obiceiuri îngrozitoare. Doi tineri nu se puteau căsători decît dacă viitorul soț avea casă proprie și destui bani pentru a-și hrăni și îmbrăca familia. El erau săraci. Ce câștiga tînărul abia ajungea pentru el, fata, la rîndul ei, nu-și putea ajuta pretendentul, căci după obiceiurile țării ea nu trebuia să muncească.

O dragoste mare știe să reziste la încercările timpului. Tînărul plecă în țări îndepărtate să câștige bani. Ani mulți trecură, și apoi încă alți ani. Pe timpul acela nu exista poștă, și fata nu știa și nu auzea nimic de la logodnicul ei. Dar credea cu tărie și-și aștepta norocul cu răbdare. Dragostea poate aștepta, dar timpul nu cruță frumusețea. Lacrimile stricară strălucirea ochilor fetei, fire de

argint se iviră în cosițele ei castanii, silueta ei se încovoie, iar minile ei frumoase se acoperiră cu bătături.

Nimeni nu știe cîți ani trecură. Dar într-o zi, un om cu spinarea adusă bătut la ușa locuinței ei. Punga cu bani pe care o ținea în mînă conținea multe monede de aur. În sfîrșit, se regăsiseră, femeia îmbătrînită și bărbatul bolnav. Acum aveau bani pentru a-și construi o casă, aveau bani să-și cumpere haine și să mănînce după foamea lor. Dar împreună cu banii aducea oare bărbatul și fericirea logodnicei sale? Legenda nu ne spune nimic. Fiecare poate să o interpreteze cum vrea.

Prietenul meu (nu-i pot dezvălui numele fără consimțămîntul lui) era student la facultatea de filozofie a Universității din Roma cînd se îndrăgosti. Și fata merita într-adevăr să fie iubită. Era bună, inteligentă și frumoasă, dar săracă, tot atît de săracă ca și alesul inimii ei. După legile în vigoare, prietenul meu putea să se căsătorească fără casă, fără bani, dar ar fi trebuit să părăsească universitatea și să caute de lucru, să sacrifice dragostei ținta visurilor sale.

Alegerea fu grea, totuși hotărîră amîndoi să se despartă pînă ce el va avea destui bani. În clipa aceea unul din îndrăgostiți își aduse aminte de legendă! Bani fuseseră obținuți de perechea îmbătrînită, dar puterea, sănătatea, tinerețea se duseseră.

Prietenul meu lăsă facultatea și își uni viața cu cea a iubitei. El, care visase să învețe filozofia, muncește astăzi într-un birou de reclame, iar ea e acasă și are un copilăș.

Mi se pare că legenda cea tristă este tot atît de deprimantă ca și povestea prietenilor mei. Aș vrea ca dragostea să nu fie un obstacol în viața oamenilor, aș dori să poată fi obținută fără asemenea sacrificii. Să te hotărâști să renunți la tinerețe pentru a căuta bogăția este un sacrificiu tot atît de mare ca acela de a renunța la munca visată.

MARIA THERESA JEANNELLI

Roma, Italia

ÎNSEMNAȚII DESPRE

TINERETUL AMERICAN

De cînd „vinătoarea vrăjitoarelor“ face parte integrantă din viața americană și apatia a cuprins părțile largi ale populației, în rândurile tineretului american domnesc o oarecare neînțelegere, o oarecare nemulțumire în ce privește starea actuală de lucruri din America.

Partea cea mai combativă și mai curajoasă a tineretului american o constituie tinerii negri din sud. Acțiunile celor din Little Rock împotriva rasiștilor și pentru drepturi egale la învățămînt reprezintă simbolul întregii mișcări a tinerilor negri în ansamblul statelor sudice. Aceiași tineri negri așteaptă să vadă dacă guvernul Statelor Unite va insista asupra admiterii elevilor de culoare în școlile din Little Rock sau se va inclina în fața presiunii rasiste și va îngădui guvernatorului Faubus să continue a nu ține seamă de hotărîrea Curții supreme.

Intr-o altă regiune din sud, la Oklahoma, un grup de tineri negri au dus o campanie pentru a obliga un restaurant să servească și clientela neagră. Ei mergeau în fiecare zi în grup la restaurant, se aliniau în fața teșghelei și ședeau așteptînd să fie serviți. Rămîneau acolo pînă la ora închiderii și reveneau a doua zi din nou. Genul acesta de acțiuni împotriva segregăției rasiale, făcută în cadrul celei mai stricte legalități, este caracteristic schimbărilor intervenite în starea de spirit a negrilor, tineri și vîrstnici.

Luptele duse de frații și surorile lor negri au constituit un exemplu pentru mulți tineri albi atît în nord cît și în sud. De curînd, colegii reprezentative de studenți albi din Marele Sud, participînd la conferința Asociației naționale studențești, au prezentat o rezoluție în favoarea integrării. O astfel de mișcare este semnul unor noi curente de opoziție împotriva rasiștilor în sud. Bineînțeles, forțele rasiste sporesc și ele. În fiecare departament se înființează „Consiliile cetățenilor albi“, care obțin din ce în ce mai mulți adepți în măsura în care guvernul șovăie să pună în aplicare integrarea. Ele capătă un caracter semifascist, ce se manifestă mai ales prin antiunionism și antisemitism.

★

Intervenția americană în Orientul Mijlociu nu a trecut neobservată în rândurile studenților americani. Protestele universităților americane au fost mai puternice aci decît în celelalte părți ale populației americane. 760 de studenți de la Universitatea din Wisconsin au trimis președintelui republicii cărți poștale în care protestau împotriva intervenției trupelor americane în Liban. Un grup de studenți de la Universitatea din Texas, în drum

spre Marele Sud, au trimis de asemenea petiții președintelui. Studenții arabi ce frecventează universitățile americane au sarcina de a spune studenților americani adevărul.

În primăvara trecută, studenții au luat poziție într-o altă problemă, aceea a experiențelor cu arme nucleare făcute de guvernul Statelor Unite. În liceele și universitățile cele mai importante ale țării s-au constituit comitete studențești pentru o politică nucleară sănătoasă. Pe de altă parte, „defilările în favoarea păcii“ ce au avut loc în țară au fost organizate mai ales de tineri.

Studenții americani se interesează foarte intens și de tinerii din alte țări. Tinerii americani ce au participat la Festivalul Mondial al Tineretului de la Moscova și cei ce plecaseră de acolo mai departe în China au fost primiți cu multă simpatie

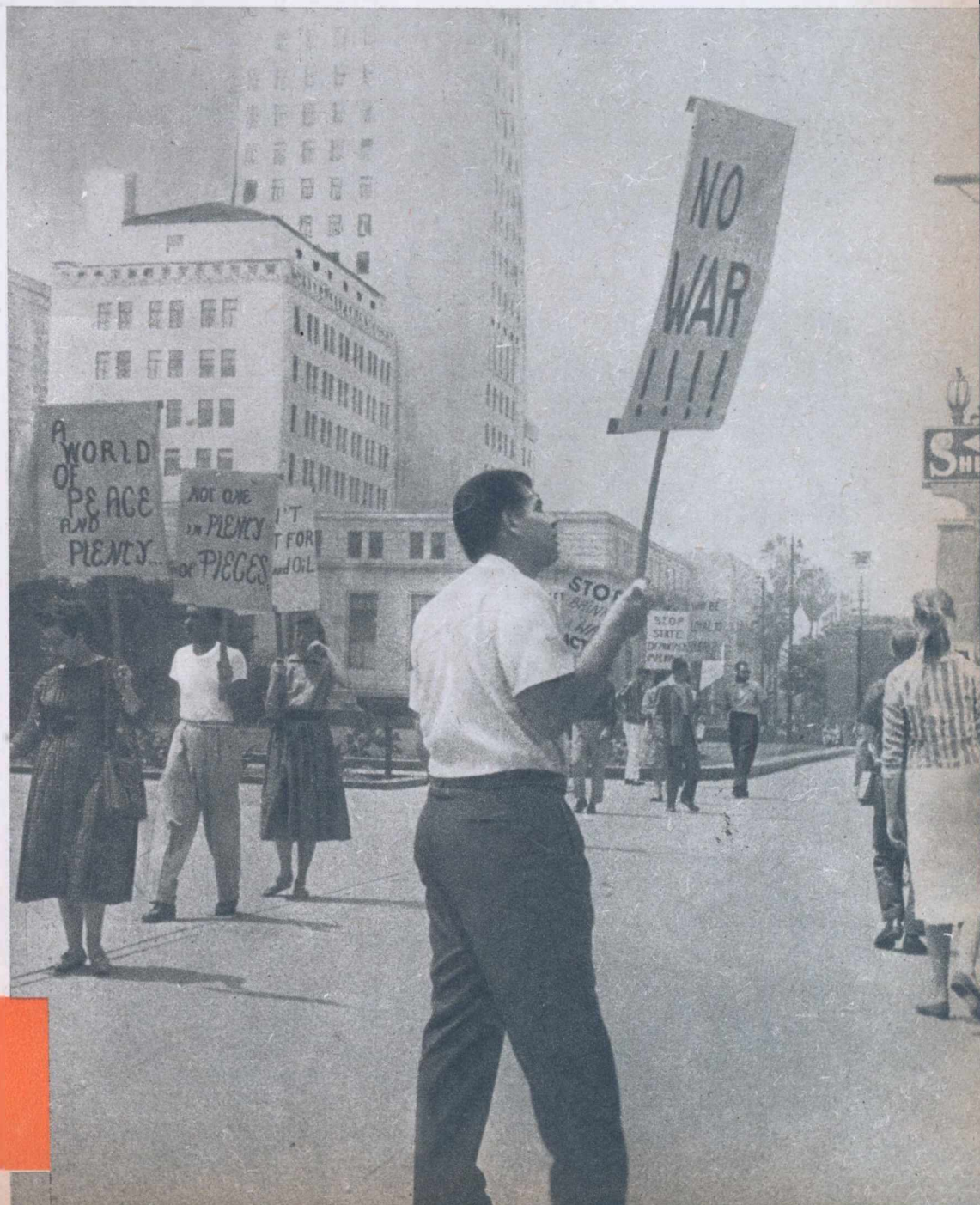
la redeschiderea facultăților. Tot mai numeroși sînt studenții ce se interesează de viața tineretului din diferite regiuni ale lumii, cu toate încercările guvernului lor de a-i împiedica să-l cunoască și să-l înțeleagă. Vizita făcută astă-vară de un grup de tineri din Uniunea Sovietică a fost de asemenea salutată cu interes prietenesc de tineri cu tendințe politice diferite.

Dar „vinătoarea vrăjitoarelor“ mai prevalează încă și acum în universități. După cum se știe, aceasta inspiră o teamă bine întemeiată.

Reducerea actuală de personal i-a lovit pe tinerii muncitori mai greu decît pe oricare altă pătură muncitoare. După calculele guvernului, din 7 tineri muncitori sub 24 de ani unul este fără slujbă. Pentru cei mai vîrstnici, proporția șomerilor este de 1 la 90. Tinerii muncitori au mai puțină experiență și mai puțină vechime în cîmpul muncii, iar mulți dintre ei fac parte din armata permanentă a șomerilor.

Dacă muncitorii aceștia, în situația lor, nu au pășit încă pe o cale politică justă, ei nu vor întîrzia totuși să o facă. Pe de altă parte, simpla lor prezență modifică climatul politic al țării.

TIM WOHLFORTH

„Nu, războiului!“ și „De ce să fim toți față de Standard Oil?“ — scrie pe afișele purtate de acești tineri ce au protestat în fața clădirii Federal Building din Los Angeles împotriva trimiterii de trupe americane în Liban

IN NUMELE A 85.000.000 DE TINERI

**Pentru
cunoașterea
reciprocă
și relațiile
prietenesti
dintre
organizațiile
de tineret
ale Asiei
și Africii
și ale
celorlalte
regiuni
ale lumii**

DOCUMENTELE

Comitetului Executiv al F.M.T.D.

Întrunit la Colombo (Ceylon) între 7 și 11 decembrie 1958

Subliniind valoarea colaborării și solidarității afro-asiatice trecute și prezente în activitatea tineretului din aceste regiuni, Comitetul Executiv se pronunță fără rezervă pentru susținerea acestei solidarități în spiritul principiilor de la Bandung. El consideră că inițiativele din Africa și Asia trebuie să fie înainte de toate expresia și rezultatul voinței autonome a tuturor organizațiilor de tineret din aceste regiuni. Pentru a constitui un adevărat aport la soluționarea problemelor tineretului afro-asiatic de astăzi, inițiativele organizațiilor internaționale trebuie să fie deschise tuturor și să contribuie în primul rând la cunoașterea reciprocă a experienței organizațiilor de tineret din aceste regiuni, la înțelegerea și colaborarea lor. Orice inițiativă ce tinde spre discriminare este în mod obiectiv un aport la scindarea tineretului de pe cele două continente, este potrivnică năzuințelor legitime spre libertate, civilizație și progres ale tineretului afro-asiatic.

În spiritul acesta, Comitetul Executiv se declară gata să-și dea tot sprijinul schimburilor bilaterale de delegații sau călătoriilor de studiu, tuturor inițiativelor ca: seminarii, tabere de muncă voluntară, serbări culturale, competiții sportive, întâlniri, conferințe ce tind să dezvolte cunoașterea reciprocă, coordonarea eforturilor, ajutorul reciproc și solidaritatea dintre toate organizațiile Asiei și Africii, fără nici o deosebire...

Subliniind marea valoare a solidarității internaționale față de tineretul Asiei și Africii și aportul tineretului din aceste regiuni la soluționarea problemelor tineretului din lumea întreagă, Comitetul Executiv recomandă secretariatului și tuturor organizațiilor membre ale F.M.T.D. să facă tot ce e posibil pentru întărirea solidarității, a legăturilor de prietenie și

de colaborare dintre tineretul afro-asiatic și cel din celelalte regiuni în spiritul Bandungului.

Tot în acest spirit, Comitetul Executiv recomandă secretariatului și încurajează toate organizațiile membre:

— să sprijine viitoarea sărbătorire a zilei de 24 aprilie, Zi internațională a tineretului împotriva colonialismului, prevăzând sărbătoriri centrale în unele orașe mari, făcând apel la masele largi ale tineretului să-și arate solidaritatea cu tineretul din țările Asiei și Africii, cointeresând în această acțiune personalități de vază, diferite asociații și instituții, tipărind publicații, făcând diafilme, lărgind colecțiile pentru Fondul internațional de solidaritate etc.;

— să dea tot sprijinul necesar în vederea înlesnirii unei cât mai bune participări a tineretului din Asia și Africa la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului, pentru ca tineretul Asiei și Africii noi să poată participa în număr cât mai mare, cu problemele, năzuințele și cuceririle sale la marea întâlnire mondială;

— să întărească Fondul internațional al solidarității, în vederea unui ajutor mai eficace dat activității tineretului și organizațiilor de tineret ale Asiei și Africii, prin dezvoltarea unui număr mai mare de inițiative pentru colectarea mijloacelor materiale necesare, printr-un ajutor direct oferit organizațiilor de tineret ale Asiei și Africii, trimițându-le medicamente, material școlar, echipament sportiv și cultural, prin acordarea bursei de studii, construirea spitalelor și centrelor sociale, culturale etc.

Recomandând în mod deosebit dezvoltarea solidarității cu tineretul algerian, C. E. se pronunță pentru crearea unui Consiliu internațional al solidarității cu tineretul algerian, la care ar putea participa pe picior de egalitate toate organizațiile naționale și internaționale pentru coordonarea eforturilor lor în vederea sprijinirii tineretului algerian...

Subliniind că întreaga muncă a F.M.T.D. trebuie să tindă spre lărgirea spiritului principiilor de la Bandung, spre colaborarea internațională a tuturor cu tineretul afro-asiatic și recunoscând rolul important pe care-l pot juca organizațiile internaționale, Comitetul Executiv a hotărât să se adreseze din nou W.A.Y., U.I.J.S. și J.O.C., chemându-le la o întâlnire în vederea dezvoltării colaborării în slujba tineretului din Asia și Africa.

(Extrase din rezoluția Comitetului Executiv de la primul punct de pe ordinea de zi)

Festivitatea de la Kandy la care au participat membrii Comitetului Executiv al F.M.T.D.

Cu aceste dansuri tradiționale i-au salutată tinerii din Kegalle pe membrii Comitetului Executiv, cu prilejul excursiei făcute de ei la Kandy (dreapta sus)

SPRE CEĂ DE-A V-a ADUNARE A ORGANIZAȚIILOR MEMBRE

Comitetul Executiv al F.M.T.D., după ce a discutat principalele învătăminte ale activității federației în perioada scursă de la cel de-al IV-lea Congres de la Kiev (august 1957), aprobă principalele aspecte ale planului de muncă propus de Secretariat pentru 1959.

Conform Statutului F.M.T.D., Comitetul Executiv hotărăște convocarea celei de-a V-a Adunări a organizațiilor membre, între 10 și 18 august în Cehoslovacia.

Comitetul Executiv hotărăște să prezinte la ordinea de zi a celei de-a V-a Adunări următoarele teme:

1) Pacea în lumea de astăzi, lupta pentru cucerirea și apărarea independenței naționale și responsabilitățile generației tinere.

2) Tineretul și progresul în lumea de astăzi, problemele sale economice, culturale și sociale.

La adunare vor participa delegații organizațiilor membre (mandatele vor fi distribuite după decizia Congresului de la Kiev). Ea va fi deschisă reprezentanților ce vor veni în calitate de observatori ai diferitelor organizații naționale și internaționale de tineret, precum și personalităților din viața publică ce se interesează de problemele tinerilor.

Comitetul Executiv însărcinează Secretariatul și Biroul să elaboreze, împreună cu membrii Comitetului Executiv, încă de la începutul anului 1959, documentele pregătitoare ale celei de-a V-a Adunări în vederea discutării lor de către organizațiile membre.

REZOLUȚII ȘI RECOMANDĂRI

În cursul sesiunii sale de la Colombo, din 7 - 11 decembrie 1958, Comitetul Executiv al F.M.T.D. a adoptat următoarele declarații, rezoluții și recomandări:

— Rezoluția asupra cunoașterii reciproce și relațiilor prietenești dintre organizațiile de tineret din Africa și Asia și celelalte regiuni ale lumii și în legătură cu munca F.M.T.D. în spiritul principiilor de la Bandung.

— Recomandări privind contribuția F.M.T.D. la pregătirile pentru cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților.

— Declarația despre pace.

— Rezoluția pentru convocarea celei de-a V-a Adunări a organizațiilor membre ale F.M.T.D.

— Rezoluții despre situația din: Algeria, Cuba, Iordania, Okinava, Kenia, Africa de Nord, Africa de Sud, Uganda, Aden și Oman, Congo, Ruanda-Urundi; despre problemele Coreei, Vietnamului, Ciprului, Iranului Occidental, teritoriului Goa, strâmtoarea Taiwan; despre problema pescarilor din Islanda și despre situația din Camerun.

SĂ PUNEM CAPĂT RĂZBOIULUI ALGERIAN

Comitetul Executiv al F.M.T.D.

— reafirmă dreptul Algeriei la independență și-și exprimă solidaritatea sa cu tineretul și studențimea algeriană;

— apreciază solidaritatea activă a tinerilor din lumea întreagă față de tineretul luptător algerian și felul în care contribuie pentru a pune capăt războiului algerian;

— se ridică cu indignare împotriva politicii de represiune sistematică exercitată împotriva tinerilor și studenților algerieni și salută cu respect amintirea acelor dintre ei ce au ajuns pînă la sacrificiul suprem pentru cauza poporului lor;

— salută constituirea guvernului provizoriu al Republicii Algeriene și cere încetarea tratativelor dintre guvernul provizoriu algerian și guvernul francez;

— lansează un apel cerind stăruitor tuturor organizațiilor de tineret și de studenți să întărească acțiunea pentru recunoașterea guvernului provizoriu al Republicii Algeriene de către guvernele țărilor lor, încetarea războiului din Algeria și accentuarea ajutorului material (burse, medicamente, alimente, haine etc.) dat tineretului și studenților algerieni refugiați în Maroc, Tunisia și Orientul Mijlociu;

— însărcinează Secretariatul să studieze posibilitatea de a constitui, împreună cu celelalte organizații de tineret, un Comitet internațional de solidaritate cu tineretul și studenții algerieni.

(Extrase din rezoluția Comitetului Executiv)

TOT SPRIJINUL CELUI DE-AL VII-LEA FESTIVAL MONDIAL

Comitetul Executiv constată că viitorul festival a stîrnit de pe acum mare interes și nenumărate discuții în toate colțurile lumii. A și început să se facă simțit spiritul festivalului. Festivalul se arată ca manifestarea cea mai importantă din cadrul mișcării internaționale a tineretului. Nici o organizație nu poate nega valoarea sa imensă și aportul său la dezvoltarea înțelegerii, prieteniei, păcii. Însemnătatea lui este înțeleasă, dincolo de rîndurile tineretului, de numeroși oameni de stat, scriitori, artiști etc.

Cel de-al VII-lea Festival răspunde celor mai vii preocupări ale tineretului în ce privește realitatea lumii actuale astăzi, cînd situația internațională cere în mod imperios înțelegerea dintre oamenii de stat ai țărilor cu sisteme economice și sociale diferite pentru rezolvarea divergențelor actuale.

Caracterul festivalului, universalitatea sa sînt marcate de faptul că organizații foarte diferite, din afara F.M.T.D., au participat la proclamarea lui ca manifestare deschisă tuturor organizațiilor de tineret. Ele lucrează în comun la coordonarea pregătirilor de la Viena.

Inchinîndu-și cele mai bune activități viitorului festival, F.M.T.D. și organizațiile sale membre colaborează și lucrează în interesul comun al tuturor organizațiilor ce pregătesc festivalul, unite prin voința lor comună de pace și prietenie.

Comitetul Executiv felicită organizațiile membre care au delegat reprezentanții lor la Viena. Este însă necesar să se intensifice în toate țările, prin toate organizațiile membre, contribuția la pregătiri. În fața noastră stau încă sarcini numeroase și importante. Unele greutăți mai trebuie învinse, trebuie asimilată o nouă experiență. După cum reiese din diferitele documente ale Comisiei permanente, F.M.T.D. consideră că, la fel ca în trecut, succesul tuturor pregătirilor, inclusiv munca Comisiei permanente de la Viena, se bazează pe contribuția tinerilor din toate țările ce participă la festival.

Comitetul Executiv subliniază cît de mare este răspunderea F.M.T.D. și a organizațiilor sale pentru asigurarea succesului viitorului festival și consideră că nu există sarcină mai importantă pentru federație decît aceasta. Pregătirile pentru festival pot fi legate de numeroase aspecte ale activității organizațiilor din diferite țări.

Comitetul Executiv invită organizațiile internaționale W.A.Y., U.I.J.S., J.O.C. și altele, ca și organizațiile naționale care nu participă încă la pregătiri, să se alătore organizațiilor ce au pășit pe această cale.

F.M.T.D. aprobă spiritul C.I.P. după care festivalul trebuie să rămînă deschis tuturor mișcărilor de tineret; toate sugestiile conforme spiritului festivalului trebuie ascultate.

F.M.T.D. este de acord că festivalul nu este și nu poate fi expresia unei singure tendințe politice. El este expresia preocupărilor comune ale organizațiilor și tineretului. El trebuie să rămînă locul de înțelegere liberă și de discuții pentru prietenie în spiritul înțelegerii reciproce. Alegerea locului celui de-al VII-lea Festival exprimă voința inițiatorilor de a răspunde dorințelor manifestate de diferite organizații.

Pacea și prietenia cer din partea fiecăruia un pas înainte. Comitetul Executiv salută tineretul austriac și organizațiile ce se pregătesc să primească participanții la cel de-al VII-lea Festival, precum și guvernul austriac, care-și reafirmă poziția în favoarea festivalului.

(Extrase din rezoluția Comitetului Executiv)

C O N COMITETULUI VII-LEA FESTIVAL

Delegația tineretului din Camerun la ședința Comitetului Executiv al F.M.T.D.

ÎN SPRIJINUL TINERETULUI CAMERUNEZ

Comitetul Executiv al F. M. T. D.

— își reafirmă completa și întreaga sa solidaritate cu tineretul și poporul camerunez în lupta pentru unificarea și independența imediată a țării lor;

— condamnă fără drept de apel războiul colonial din Camerun, țară tutelată de O.N.U., și își repetă apelul către guvernele francez și britanic pentru tratative directe cu U.P.C. (Uniunea Populației din Camerun), a cărei putere de reprezentare o recunoaște însuși guvernul francez în proporție de 85%;

— sprijină compromisul oferit de poporul camerunez prin care acesta acceptă un referendum precedat de amnistia totală și necondiționată, de restabilirea tuturor libertăților politice, urmat de alegeri generale, totul organizat și controlat în mod exclusiv de o comisie internațională foarte reprezentativă;

— cere Comisiei de anchetă a Organizației Națiunilor Unite să primească în timpul șederii sale în Camerun pe toți petiționarii și toate cererile, să viziteze temeinic punctele cele mai nevralgice, ca închisori, lagăre de concentrare, și să facă un raport obiectiv conform dorințelor populației cameruneze și mandatului lor.

(Extrase din rezoluția Comitetului Executiv)

PENTRU PACE ȘI COEXISTENȚĂ PAȘNICĂ

Comitetul Executiv al F.M.T.D. invită organizațiile sale membre, precum și tinerii din toate țările să facă tot ce le stă în putință pentru ca:

— să aibă loc tratative în vederea întâlnirii șefilor guvernelor marilor puteri pentru discutarea și soluționarea litigiilor internaționale;

— să se ia măsuri în vederea dezarmării generale și a unei reduceri puternice a cheltuielilor militare; pentru ca veniturile naționale să nu slujească decât la îmbunătățirea nivelului de trai al omenirii și la satisfacerea nevoilor tineretului;

— să se oprească imediat cursa înarmărilor atomice, să se interzică pe veci armele de distrugere în masă, să se înceteze imediat experiențele nucleare; să se obțină rezultate pozitive la Conferințele de la Geneva pentru interzicerea armelor atomice și pentru împiedicarea atacurilor prin surprindere; în această privință, să se pună în practică măsuri eficiente, inclusiv ideea creării unei zone denuclearizate în Europa centrală;

— să se desființeze toate blocurile militare și să se stabilească un sistem de securitate generală;

— să se lichideze toate bazele militare instalate pe teritorii străine și să se retragă de pe ele forțele armate;

— să se găsească o soluționare rapidă a problemei Berlinului occidental, în intere-

sul lichidării acestui focar de război din centrul Europei.

Comitetul Executiv al F.M.T.D. invită toate organizațiile sale membre și toți tinerii să lupte împotriva reînvierii forțelor revanșarde și șovine, să fie vigilente și să lupte cu tărie împotriva tuturor instigațiilor acestora;

— să se ridice împotriva oricărei veleități de colonialism, împotriva oricărui amestec în treburile interne ale unei alte țări;

— să contribuie prin toate mijloacele la recunoașterea universală a principiului coexistenței pașnice între state, ce ar putea servi drept bază soluționării tuturor problemelor litigioase, slăbind astfel tensiunea internațională.

Comitetul Executiv al F.M.T.D. declară că colaborarea dintre tinerii din lumea întreagă în lupta pentru pace este sarcina istorică a tinerei generații actuale.

Totodată, C.F. constată că sciziunea din sinul mișcării internaționale de tineret ce există la ora actuală împiedică dezvoltarea colaborării. Starea aceasta de lucruri cere din partea organizațiilor naționale de tineret acțiuni hotărâte în vederea înlăturării unei asemenea sciziuni, ajutând organizațiile internaționale să desfășoare o activitate comună în interesul tinerilor...

(Extrase din declarația Comitetului Executiv despre pace)

Joi 8 ianuarie 1959 a avut loc ședința de constituire a Comitetului național de pregătire a tineretului din țara noastră în vederea participării sale la cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace și prietenie, care va avea loc la Viena între 26 iulie și 4 august 1959.

Deschizând ședința, tov. Ion Cîrcei, secretar al C.C. al U.T.M., a prezentat propunerile privind componența Comitetului național de pregătire a festivalului.

Ca președinte al comitetului a fost ales acad. Cezar Petrescu. Din comitet fac parte: Istvan Asztalos, scriitor; Iolanda Balaș, maestră emerită a sportului; Ion Balaș, vicepreședinte al U.C.F.S.; Mihai Beniuc, academician, prim-secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P. Română; Manole Bodnăraș, președintele U.C.F.S.; Anton Breitenhofer, scriitor; Marcel Bresașu, scriitor; Mihai Bucinschi, mijner, mina loncea; Ștefan But, mijner, Baia Mare; Valeriu Ciobanu, tractorist, S.M.T. Topraisar; Gheorghe Ciortnache, muncitor la G.A.S. Tirna, regiunea Craiova; Constantin Cîrșind, prim-secretar al Comitetului regional Stalin al U.T.M.; Petre Constantinescu-Iași, academician, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S.; Constanța Crăciun, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii; Constantin Daicoviciu, academician, rector al Universității „Victor Babeș”-Cluj; Dumitru Diaconescu, președintele Sfatului popular al capitalei; Eugenia Diaconu, studentă, Universitatea „Al. I. Cuza”-Iași; Sabin Drăgoi, compozitor, maestru emerit al artei din R.P. Română; Dumitru Dragomir, ajustor, Uzinele „21 Decembrie”-București; Aurel Duma; Ion Dumitrescu, prim-secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P. Română, maestru emerit al artei; Opra Ene, membru al G.A.C. Căzănești; Virgil Florea, director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii; Alexandru Fodor, prim-secretar al Comitetului regional Oradea al U.T.M.; Ion Iliescu, secretar al C.C. al U.T.M., președintele U.A.S.R.; Simion Ismailciuc, maestru emerit al sportului; Ion Jalea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici din R.P. Română, maestru emerit al artei; Ștefan Kosti, student la Facultatea de științe juridice din Cluj; Valeriu Labunel, maestru oțelar, Combinatul siderurgic Hunedoara; Avram Lăptoiu, prim-secretar al Comitetului regional Galați al U.T.M.; Ion Lemnele, student I.M.F. București; Irinel Liciu, balerină la Teatrul de Operă și Balet al R.P. Române, artistă emerită; Ion Manolescu, artist al poporului din R.P. Română; Alexandru Marcu, maestru sonder, schela Berca; Constantin Marin, dirijor, artist emerit; Mihai F. Marin, secretar al C.C.S.; Toma Marinescu, prim-secretar al Comitetului orașene București al U.T.M.; Aurel Mihale, scriitor; Gheorghe Miu, oțelar, Combinatul metalurgic Reșița; Ion Gh. Nadu, maestru lăcătuș, Șantierul naval Tr. Severin; Mitroi Năstase, strungar, Uzinele „Timpuri noi”, București; Gheorghe Negrea, maestru emerit al sportului; Traian Oțelea, strungar, Orașul Stalin; Gheorghe Palos; Zenaida

Prezidiul ședinței de constituire a Comitetului național de pregătire a tineretului din R.P.R. în vederea participării la Festivalul de la Viena

S T I T U I R E A

NAȚIONAL DE PREGĂTIRE PENTRU CEL DE-AL

MONDIAL AL TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR

Paly, solistă a Teatrului de Operă și Balet, artistă emerită; *Ion Pas*, președintele Comitetului de Radiodifuziune și Televiziune de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.P. Romîne; *Maria Pascaru*, țesătoare la Fabrica „Proletarul”-Bacău; *Cezar Petrescu*, academician, scriitor; *Dumitru Popescu*, redactor-șef al ziarului „Scnteia tineretului”; *Ileana Predescu*, artistă la Teatrul Municipal din București; *Nicolae Profiri*, academician, vicepreședinte al Academiei R.P. Romîne, președintele A.S.I.T.; *Mihail Ralea*, academician, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu strălănătatea, membru în Consiliul Mondial al Păcii; *Ileana Ramdy*, muncitoare la Fabrica „Janos Herbak”-Cluj; *Sanda Rangheș*, secretară a Comitetului național pentru apărarea păcii din R.P. Romîna; *Florea Ristache*, prim-secretar al Comitetului regional Ploiești al U.T.M.; *Nicolae Roman*, secretar al C.C. al U.T.M.; *Maria Rosetti*, președinta Consiliului național al femeilor din R.P. Romîna; *Maria Sărăteanu*, textilistă la Întreprinderea „Partizanul roșu”-Orașul Stalin; *Elena Sereda*, artistă la Teatrul Național „I.L. Caragiale” din București; *Constantin Silvestri*, dirijor, artist al poporului din R.P. Romîna; *Eduard Stan*; *Ion Șahighian*, regizor, maestru emerit al artei din R.P. Romîna; *Constantin Tărcan*, lăcătuș mecanic la Atelierele C.F.R. „Grivița roșie”; *Virgil Trofin*, prim-secretar al C.C. al U.T.M.; *Pavel Țugui*; *Valeriu Velcu*, elev, Școala medie nr. 4, București; *Nicolae Vulpe*, muncitor la Uzinele „1 Mai”-Ploiești; *Georghe Zaharia*, general-măior.

Luînd cuvîntul, tov. Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M., a arătat că vestea orga-

nizării celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena a fost primită cu bucurie și entuziasm de tinerii din toate țările lumii. Acest fapt arată că în actualele condiții internaționale, cînd forțele întunecate ale războiului uneltesc împotriva vieții, a păcii în lume, tinăra generație este hotărîtă să-și unească tot mai strîns rîndurile în lupta pentru apărarea păcii și colaborării între popoare.

Tineretul din țara noastră, animat de un fierbinte patriotism, insufletit de ideile internaționalismului proletar, va întîmpina Festivalul de la Viena cu noi și importante succese în muncă. Pregătirile în vederea acestei mari sărbători a tineretului lumii se vor desfășura în țara noastră sub semnul dezvoltării dragostei tineretului față de partid, față de regimul nostru democrat-popular și de semnul luptei pentru aplicarea în viață a hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958.

În cinstea festivalului și a celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei, organizațiile U.T.M. din industrie își vor intensifica activitatea în vederea antrenării tineretului la îndeplinirea sarcinilor de producție, pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost, pentru extinderea inițiativelor pornite de tineri. Se vor crea, în cinstea festivalului, încă 2.000 noi brigăzi de producție ale tineretului și 2.300 posturi utemiste de control.

Prin aplicarea inițiativelor înaintate în muncă, tineretul va aduce economii statului în valoare de circa 80.000.000 de lei. Se vor economisi aproximativ 16.000 tone de metal și se vor colecta 170.000 tone de fier vechi.

Pentru mărirea aportului tinerilor la construirea diferitelor obiective industriale prevăzute în pla-

nul de stat pe 1959 și pentru dezvoltarea mai largă în rîndurile tineretului a muncii voluntare, patriotice, vor fi declarate șantiere naționale ale tineretului: șantierul pentru exploatarea minei de fier Teliuc — Vadu Dobrei — Poiana Ruscă, șantierele de la Săvinești, Onești, Govora, Năvodari, Chiscani.

În orașele unde se desfășoară lucrări de construcție se vor organiza brigăzi utemiste de muncă patriotică care, în timpul liber, vor lucra voluntar pe diferite șantiere, îndeosebi la construcțiile de locuințe.

Pînă la festival vor fi organizate 5.000 de asemenea brigăzi în care vor fi antrenati aproape 200.000 de tineri. Organizațiile U.T.M. vor mobiliza tinerii la muncă obștească sub lozincă: „Să înfrumusețăm orașele și satele patriei noastre”. În cadrul acestor acțiuni se vor repara șosele, poduri, se vor amenaja spații verzi, terenuri sportive etc.

Tineretul de la sate își va aduce o contribuție sporită la lărgirea și consolidarea sectorului socialist-cooperatist al agriculturii. În cursul anului 1959 se vor organiza, în cinstea festivalului și a celei de-a 15-a aniversări a eliberării patriei noastre, șantiere ale tineretului pentru a reda agriculturii o suprafață de aproximativ 20.000 ha. Se vor organiza 7.000 de brigăzi utemiste de muncă patriotică cuprinzînd peste 200.000 de tineri, care vor sprijini unitățile socialiste din agricultură la întreținerea și stringerea recoltelor.

Pentru intensificarea educării studenților și elevilor în spiritul dragostei față de munca productivă, va crește numărul brigăzilor utemiste de muncă patriotică ale studenților și elevilor, urmărindu-se ca fiecare student și elev să efectueze în anul școlar 1958—1959 cel puțin zece zile de muncă voluntară.

Vorbînd despre manifestările culturale-artistice și sportive ce se vor organiza în cinstea festivalului în țara noastră, tov. Virgil Trofin a arătat că vor avea loc întîlniri ale tineretului cu participanții la festivalurile precedente și cu delegații la Festivalul de la Viena. Vor fi trecute în revistă cele mai bune formații artistice de amatori din rîndul tineretului de la orașe și sate și formații ale studenților, se vor organiza concursuri de creație literară, muzicală și de artă plastică, precum și diferite expoziții. Tinerii vor participa la spartachiada de vară a tineretului, la ștafeta internațională a festivalului, la spartachiada pionierilor și școlărilor. De asemenea, se vor pregăti un film documentar despre viața și activitatea tineretului din R.P. Romîna și un jurnal cinematografic. Festivalurile tineretului care se vor organiza în întreaga țară și a căror etapă regională va avea loc în preajma Festivalului de la Viena vor constitui adevărate sărbători ale tineretului și voioșiei.

Vorbitorul a arătat că cei 350 de delegați ai tineretului nostru la Festivalul de la Viena vor reprezenta un tineret harnic, entuziast, plin de voie bună și optimism, un tineret înconjurat de dragostea partidului, a guvernului, a întregului popor.

Luînd cuvîntul, acad. Cezar Petrescu a mulțumit pentru cinstea ce i-a fost acordată prin alegerea sa ca președinte al Comitetului național, exprimîndu-și convingerea că membrii comitetului vor depune toate eforturile pentru pregătirea cu succes a tineretului patriei noastre în vederea întîmpinării și participării la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Viena.

CINE VREA SĂ
CORESPONDEZE
CU NOI?

MONIQUE LANOYE, 2 RUE DE MADRID, OSTENDE, BELGIA; în limbile engleză și franceză, despre teatru, sport și călătorii.
JEAN CLAUDE MARZOLF, 47 AVENUE JEAN JAURES, SURESNES (SEINE) FRANȚA; în limbile franceză și germană, despre filatelle, cărți postale, ziare, reviste.

VEGH MAGDOLNA, SZENTES, PETŐFI UTCA 1, UNGARIA; în limbile engleză, franceză, germană și rusă, despre filme, sport și muzică modernă.

VIGNEROL CYRANO, NR. 29 COMTE SAINTE ROSE, GUADELOUPE, ANTILELE FRANCEZE; în limba franceză, despre cărți postale, vederi politice.

MARGARETA KIRCHHOFF, RATHENOW, HUMBOLDTSTRASSE 7, R.D.G.; în limba germană.

ARNELLA ROTA, VIA LANZA NR. 106, CASALE MONFERRATO (ALESSANDRIA) ITALIA; în limbile germană, engleză, franceză și spaniolă.

INGEBORG GAST, BERLIN — OBERSCHÖNEWEIDE, WILHELMINENHOFSTRASSE 35, R.D.G.; în limba germană, cu tineri suedezi, italieni, francezi.

STRIJIVSKI LEW, MOSCOVA, SRETENSKY BULEVARD 6, Kv. 1 B, U.R.S.S.; în limbile rusă, engleză, chineză, despre filatelle.

LIE KIM SENG GANG ASENS NR. 24, BOGOR, DJAWA, INDONESIA; în limba engleză, despre filatelle, cărți postale, pictură, muzică.

OLLI MANTERE, PORI, YYJÖNKATU 5, FINLANDA; în limbile suedeze, germană.

SAFYA SASSY, DIRECTION GÉNÉRALE DES ANTIQUITÉS, DAMASC, REPUBLICA ARABĂ UNITĂ; în limba franceză, despre diverse teme.

MECSEKI SANDOR, DESZK MÁJUS 1 UT. 15, UNGARIA; în limba germană, despre filatelle și fotografii.

JAMES L. KIB SIANG, CJO C.F.E. DJATILUHUR, PURWAKARTA, INDONESIA; în limba engleză, despre psihologie, reviste și cărți postale.

HEINZ VOGEL, WIEN XII, DEFREGGERSTR. 85, AUSTRIA; în limba germană, despre cărți postale și fotografii.

ACHMINOV OLEG TEOFILOVICI, LENINGRAD S. 36, U.R.S.S., NEVSKI PR. D 55/11. Kv. 50; în limbile rusă și germană, despre cărți postale, filme și ziare.

DYJAK WIESLAW, TARNOW 3, DEBOWA STR. 116 POLONIA; în limbile germană, rusă, engleză, despre muzică, filatelle, cărți postale.

ALBERTO GUZMAN CELIS, APARTADO AERERO 10.259, BOGOTA, COLUMBIA, AMERICA DE SUD; în limba spaniolă, despre literatură și artă.

D. ANDRIULIS, SIAULIAI, LENINO 79—6 LIETUVA, U.R.S.S.; în limbile franceză, engleză, germană, spaniolă, despre filatelle, cinema și cărți postale.

MILKO DANAILON MIROTSEHNİK, POST BOX 272 SOFIA, BULGARIA; în limbile germană, franceză și rusă, despre medicină, sporturi, cinema, teatru, fotografii, filatelle.

NINOLA CHRISTOFF DEAGANOFF, „EYEN PARENSON“ STR. 49, II ET., SOFIA, BULGARIA; în limbile germană, rusă și engleză, despre volei, arhitectură, cinema, jazz, fotografii.

KENNETH G. SEBIRE, 43, ST. MARX R. D. STR. HELIER JERSEY CHANNEL ISLAND; în limba engleză, despre vignete de pe cutiile de chibrituri.

KANOO H. DAVE, BAPESARAKUVA, VADVA — BHAVNAGAR, INDIA; în limba engleză, despre timbre, cărți postale, turism, literatură, ziare, reviste.

A. ADIENIS, RIGA, SERMULINU IELA 5—33 LATINYAS P.S.R. — LETONIA, U.R.S.S.; în limba rusă, despre filatelle și arte.

A. ZITARS, RIGA SKOLASZELA 7—3 U.R.S.S.; în limbile rusă și letonă, despre muzică modernă de dans, sport și cărți postale.

SHYAM CJO MR. GANESH DAS AGGARWAL, AMBALA CITY, INDIA; despre schimb de plicuri de prima zi.

J. STRÜBERGS, RIGA — 2 KAPSELU 2—3, U.R.S.S.; în limbile germană, rusă, engleză și letonă, despre filatelle, cărți postale, sporturi, muzică, fotografii și arhitectură.

ARCHIBALD HOGARTH, 13/2 OCHILTREE GARDENS, EDINBURGH, 9, SCOTIA; în limba engleză, despre ziare, broșuri, literatură și reviste.

FRIITZ W. GOELLISCH, WÜRSELEN/R.H.L.D. IM WINKEL 2 R.F.G.; în limbile germană, engleză, franceză, despre filatelle, cărți postale, fotografii, filme și ziare.

LUDMILLA PETROVA, ASHABAD, KIR FACTORY 1 — BLDG. 45/3 U.R.S.S.; în limba rusă.

LEE SOEN PAM DJL PASAR ANTRI 279/J TJMAHI, INDONESIA; în limba engleză, despre timbre, fotografii, reviste, cărți postale.

SETH CHANDMAL MUNET, 65, SAKHARPETH, SHOLAPUR, INDIA; în limba engleză, despre timbre, fotografii, cărți postale, reviste ilustrate, ziare.

STANISLAW KMIĘCIK, WROCLAW 2, PLAC KOSCIUSKI 3. 11, POLONIA; în limbile rusă, germană, franceză, engleză, despre vignete de pe cutiile de chibrituri și de pe plicurile de lame de ras.

ABDU ALFRED ATTILH, JAL EDDIB, LIBAN; în limbile franceză și engleză, despre timbre și sport.

LEO QUARTIER, BAGDAD, STR. NR. 544, IMMEUBLE 25, ALEP (SIRIA) R.A.U.; în limba franceză.

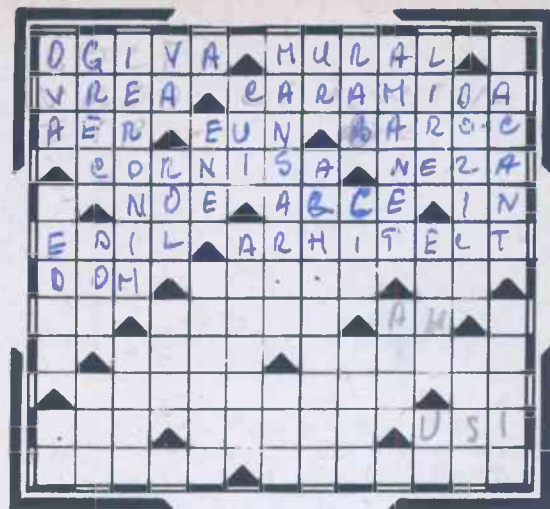
MUTAMAL ANDRÉ, MANSO GARE: K. M. 133 N. KONSANBA, CAMERUN; în limba franceză.

KUNIE FAPURE, 130 GRIFFITH STREET, EBUTA-METTA, NIGERIA; în limba engleză.

I.L.M. MULAFFAR, LUHUR MANZIL, LOTUS ROAD, DHARGA TOWN, CEYLON; în limba engleză, despre timbre și cărți postale.

JULES K. HADZI S.G.G.G. LOMÉ, TOGO; în limbile franceză și engleză.

C
R
E
B
U
S
I
S
T
U
L
U
I

A R H I T E C T U R Ă

ORIZONTAL: 1) Arcadă caracteristică arhitecturii din secolele XII-XVI — Privitor la zid; 2) A voi — Cel mai folosit material de construcție; 3) Înfașurare (fig.) — Sclav revoltat în 133 î.e.n. — Stil de arhitectură de la sfârșitul secolului al XV-lea pînă în secolul al XVII-lea; 4) Element de construcție arhitecturală — Afluent al Dunării; 5) Constructorul legendar al corăbiilor eșuate pe Ararat — Întorsura unei bolți (pl.) — Numele dat de japonezi mândriturilor budiste; 6) Era însărcinat la romani cu inspecția edificiilor — Cel ce se ocupă de a proiecta și executa clădiri, parcuri etc.; 7) Cupolă în forma unei sfere — Sistem de arhitectură folosit încă din antichitate — Calciu; 8) Invers! — Întregește securitatea unei uși — Exclamație; 9) Cel mai bogat oraș italian în monumente și edificii antice și capodopere artistice — Stil de arhitectură din timpul lui Ludovic al XV-lea și al XVI-lea; 10) Una din cele mai monumentale este Nôtre Dame din Paris — Cal (Dobr.); 11) Palat în basme — Fără experiență — Nu lipsesc nici unei case; 12) A întări — Loc pe care sînt amplasate instalațiile necesare unor construcții.

VERTICAL: 1) Ornament arhitectural — Celebru arhi-

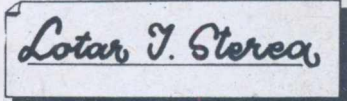
tect legendar grec, constructorul faimosului Labirint — Notă muzicală; 2) Locuitor din țara celor mai celebri arhitecți antici — Magazie construită pe cheiul unui port — Etajul unei clădiri; 3) Nume masculin — Totalitatea pervazurilor care încadrează o ușă (pl.); 4) Pronume — Se joacă sau se deține — Parcelă; 5) Somnifer pe... picioare — Constructor! 6) Material de construcție — Element arhitectural; 7) Spațiu locuibil amenajat sub acoperiș — Bună dispoziție... sonoră; 8) Oraș antic în Chaldea — Partea inferioară a antablamentului care se sprijină direct pe capitelul coloanei; 9) Oraș în R.P.U. — Luntre mică — Piesă de construcție; 10) Garanție materială — Măsura lui Cuza; 11) Instrument muzical a cărui formă e folosită ca ornament arhitectural (pl.) — A fost condamnată să repete finalul vorbelor auzite (Mit.) — Chiuitură; 12) Alt stil arhitectural, cel mai vechi și mai sobru dintre cele trei forme arhitectonice vechi grecești (fem.) — Cele mai răspândite construcții; 13) Loc liber — Caliciul florilor, a cărui formă e folosită de asemenea ca ornament în arhitectură. Dicționar la îndemână: UR—EUN—RAB—ECHO

MONOVERB

(6—9)

CARTE DE VIZITĂ

Aflați meseria lui Lotar și orașul din Banat în care și-o exercită.

DEZLEBAREA JOCULUI DIN NUMĂRUL TRECUT

ORIZONTAL: 1) Galați — Plic — Bagdad; 2) Ovi — Alee — Vapoare; 3) Riff — Astrahan — Ilia; 4) Batum — Trenuleț — Fag; 5) An — Metropole — Amira; 6) Nekrasov — Rîși — Bn; 7) Or — Gaidar — Smetana; 8) Vila — Pantheon — Lisa; 9) Metro — Iard — Aste; 10) Paolo — Jean — Timpa; 11) Iri — Mira — Anina — Ere; 12) Lonea — Aman — Simonov.

VERTICAL: 1) Gorbatov — Nil; 2) Avian — Rîm — Ro; 3) Lift — Lepin; 4) Fumegată; 5) Ta — Meka — Roma; 6) Ila — Tripoli; 7) Estrada — Ora; 8) Petroșani — Am; 9) Reportaj; 10) Ivanov — Hrean; 11) Cahul — Sedan; 12) Palermo — Niș; 13) Bone — Iena — Ni; 14) Aa — Tast — Stam; 15) Gri — Mialți; 16) Delfi — Niemen; 17) Iarbas — Pro; 18) Drăgan — Ajaev.

(Continuare din pag. 11)

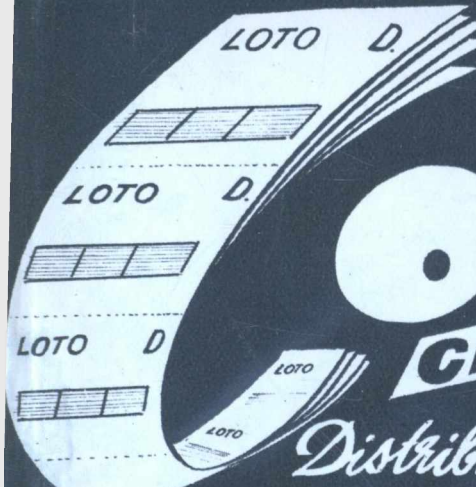
Este suficient să aruncați o privire asupra hartei geografice pentru a recunoaște că Berlinul occidental se găsește în mijlocul Republicii Democratice Germane, acest stat democratic, tânăr, din răsăritul Germaniei. Și, în același timp, Germania reprezintă un centru important în inima Europei. Trebuie subliniat faptul că Republica Democrată Germană, aprobînd cu căldură propunerile în vederea transformării Berlinului occidental într-un oraș liber, independent, în treburile cărui nu se va permite nici unui stat să se amestece, aduce o contribuție de seamă la apărarea păcii în Europa și în lumea întreagă.

Am urmărit cu cea mai mare atenție sesiunea Comitetului Executiv al F.M.T.D. de la Colombo și am primit cu multă satisfacție poziția Comitetului Executiv în problema Berlinului occidental.

Sîntem siguri de simpatia și sprijinul tuturor prietenilor noștri atunci cînd cerem ca, în săptămînile ce vor veni, Berlinul occidental să se transforme, dintr-un centru de provocări și război rece, într-un oraș liber și demilitarizat, un viitor centru al înțelegerii pașnice și al coexistenței prietenești a tuturor popoarelor.

HANS MODROW

PE BAZA EXTRAGERII
a 9 numere din
urnă

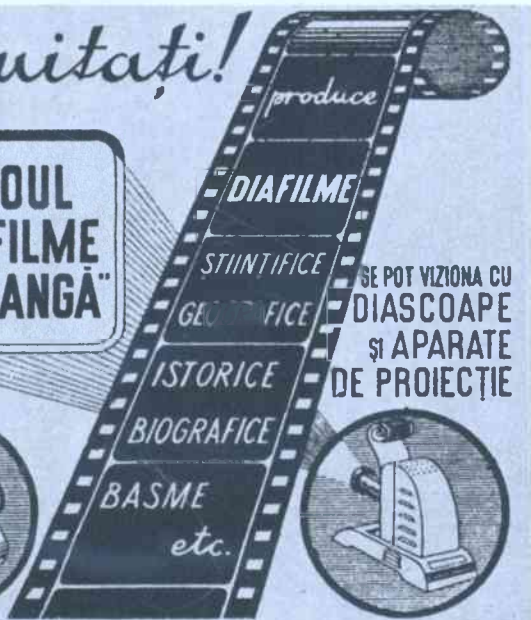

LOTO CENTRAL

Distribuie săptăminal
NUMEROASE PREMII DE CATEGORIILE I-VII
și speciale A.B.C.

Nu uitați!

STUDIUL
DE DIAFILME
„ION CREANGĂ”

SE POT VIZIONA CU
DIASCOAPE
ȘI APARATE
DE PROIECȚIE

DE VÂNZARE LA TOATE LIBRĂRIILE DIN ȚARĂ

Yată libretul meu!
Dar al cuiu?

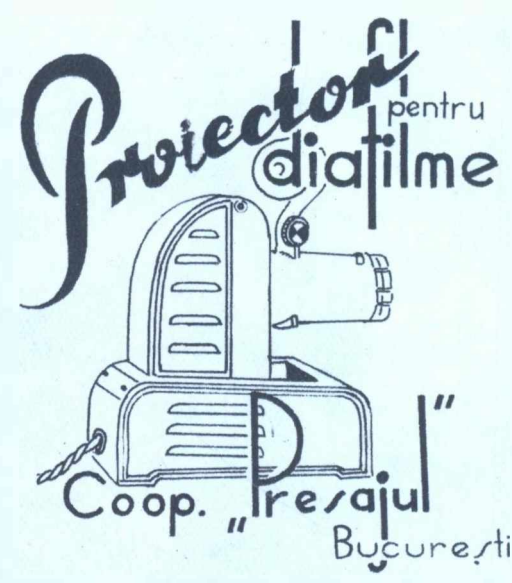
COOPERATIVA „PRESAJUL”

BUCUREȘTI
str. Sf. Apostoli nr. 34
Telefon 15.04.42

execută:

DIASCOAPE,
PROIECTOARE
pentru proiectarea
diafilmelor necesare
în grădinițe de copii,
școli, cămine cultu-
rale etc.

Comenzile se trimit pe
adresa indicată mai sus

Cititi

almanahul femeii 1959

REPORTAJE	POEZII
SFATURI	TEATRU
PRACTICE	CINEMA
HUMOR	SPORT
MEDICINA	MUZICA
MODA	ȘTIINȚA
LITERATURA	ARTA

DE VÂNZARE LA TOATE DEBITELE DIN ȚARĂ

Îl cunoașteți pe Octavian Georgescu?
E pionier și învață la Școala de 7
ani nr. 171 din București. Obiectivul
fotografic l-a surprins într-un mo-
ment din timpul liber: o bătaie cu
zăpadă. (Citiți reportajul de la pagi-
nile 20-21.)

